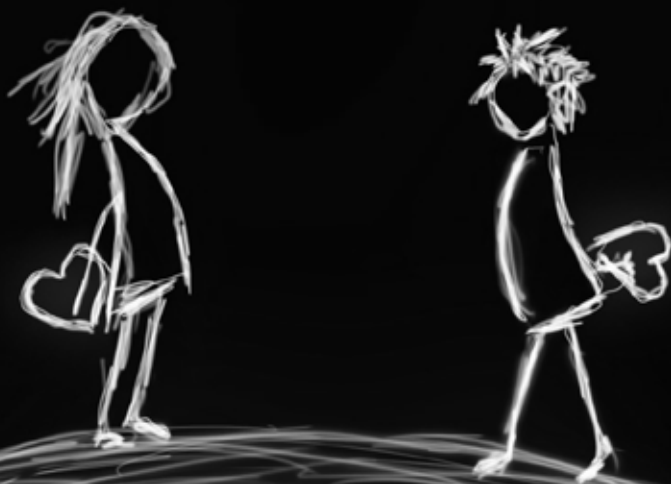

PODNEBIE

42.číslo
marec - apríl 2014

TÍ DVAJA BUDÚ JEDNO TELO

Niektó si ťa už
vybral

str. 20 - 21

Svet kresťanskej
hudby: Skillet

str. 22 - 23

Téma: Od boja o moc
k spoločnému rastu

str. 12 - 14

Naším cieľom je:

PRINÁSAŤ ĽUDOM, ČO JE NOVÉ POD NEBOM
A SPOLOČNE SA PŘIBLIŽOVAŤ K BOHU

casopis.podnebie@gmail.com

aktuality.mojakomunita.sk/web/podnebie

www.facebook.com/PodNebie

Redakcia:

Lucia Budinská
Adriána „Aďa“ Hellebrandtová
Romana „romana.“ Hlaváčová
Monika „Mony“ Debnárová
Daniela Barborová
Júlia „Juli Tisovská“
Katarína „K.“ Škvarková
Jakub „Kubbči“ Tužinský
Tomáš Garaj

Titulka:

internet

Grafika:

Daniela Barborová

Gramatika:

Andrea Palajová
Katarína Valentovičová
Martina Hubáčová

Duchovný vedúci:

s. Františka Čáčková OSF

Časopis PodNebie zastrešuje
spoločenstvo Dom chvály
v Novej Bani

OBSAH

Editoriál (3)
Františka píše, že... (3)
Akcie (4 - 5)
Svedectvá
 Znovuzrodený (6)
 Božia starostlivosť (7)
Tajomstvá svätej omše:
 Záverečné obrady (8 - 9)
Načo sú nám vzťahy? (10 - 11)
Povzbudenie: 8o za 2o (11)
Téma: Od boja o moc k spoločnému rastu (12-14)
Praktická romantika (15)
Zamyslenie: Byť či nebyť (vo vzťahu)? (16 -17)
Pre ženy: Počkej si na toho pravého (18 - 19)
Niektí si ťa už vybral (20 - 21)
Svet kresťanskej hudby: Skillet (22 - 23)
Rebelúcia v kláštore (24 - 25)
Čo s mojím telom? (26 - 27)
Očami psychológie
 Ako sa prejavuje emocionálna (ne)zrelosť (28-29)
Recenzie
 Noc s kráľom (30 - 31)
 Šarlátová niť (31)
 Prvá pomoc manželstvu (32)
Pár slov: O láske a číslach (33)
Moderní svätí:
 bl. Luigi a Mária Quattracchiovci (34 - 35)
Podryvák: Láska na papieri má svoj zmysel (36)
Veselý receptárik: Všehochuťácky mafinoidné (37)
Pre bystrejšiu hlavičku (38)
Vtipy (39)

foto: archív

EDITORIÁL

Povedal vám niekedy niekto, že láska je ľahká? Ak áno, tak klamal. Alebo nikdy skutočne nezistil, čo to láska je. Všetci po nej túžime, hľadáme ju, robíme kvôli

nej bláznivé veci. Rozmýšľame, počúvame, cítime, pozeráme, zapájame do nej celú našu bytosť, takú, aká je. A to chce veľkú silu, odvahu, ochotu i trpezlivosť ponúknuť seba, celý svoj život, všetky naše bolesti či nedokonalosti - dokonca bez istoty, že to dobre dopadne. Ani tam to nekončí, ešte je potrebné prijať toho druhého a nie len tak naoko, ale naozaj, opravdivo a hlboko...

Povrchnosť modernej doby sa tvári ako veľmi trendy, no fyzické uspokojenie potrieb nie je všetko. Na strane 10 sa o tejto problematike dočítate viac v článku *Načo*

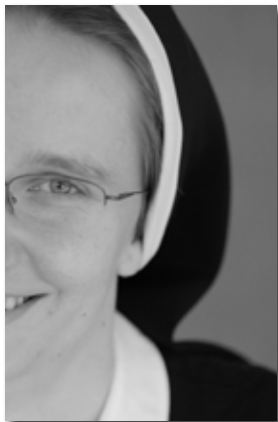
sú nám vzťahy? Dnes stačí už len sex!

Medzi stále aktuálne témy patrí nepochybne aj manželstvo, na ktoré sa v dnešnej dobe čoraz viac útočí, spochybňuje sa jeho význam a výrazne narastá počet tých, ktoré končia rozvodom. Ako takýmto nešťastiam predísť či doceliť skvalitnenie partnerského vzťahu, sa môžete dozvedieť v knihe *Moje túžby, tvoje túžby*, ktorej pútavú recenziu s názvom *Prvá pomoc manželstvu* vám ponúkame na strane 32.

Bohatou inšpiráciou ako viesť plnohodnotný manželský život môže byť pre vás článok *Blahoslavení manželia Luigi a Mária Quattrocchiovci* na stranách 34-35, ktorý je dôkazom toho, že na šírenie evanjelia môže poslúžiť aj príkladné fungovanie rodiny v pokoji, vo viere a na bicykloch ☺.

Ak ste dostali marcovo-aprílové číslo Podnebia do rúk, nech sa páči, zalistujte v ňom a začítajte sa do neho. Verím, že každý z vás objaví niečo, čo ho zaujme, či v ňom nájde kúsok seba. Do pozornosti dávam aj našu novú rubriku **Svet kresťanskej hudby**, ktorá je aktuálne venovaná kapele *Skillet* - jednej z mojich gospel srdcoviek ☺. *Adá*

FRANTIŠKA PÍŠE, ŽE...

„Trojmo usúkaný povrazec sa nepretrhne tak chytro.“ (Kaz 4,12b)

Pod' do vzťahu.

Na odpustenie stačí jeden.

K zmiereniu treba dvoch.

V správnom a plodnom vzťahu sú potrební až traja.

Ja. Ty. Boh.

Boh vás dvoch privedie k zmiereniu.

A teba k odpusteniu.

Zaručene.

Zakaždým.

S každým.

s. Františka

FREEDOM — SLOBODA

foto: Matej Pirháč

Otvorené stretnutie sa uskutočnilo v sobotu 1. marca v centre voľného času. Pozvaný bol každý mladý či starý, mohol prísť ktokoľvek, kto chcel stráviť večer v spoločenstve s ľuďmi a chválou vyvýšiť a spoznať Boha.

Hostami boli tentoraz Michal Steiner a členovia spoločenstva Martindom v Bratislave. Prišli nám slúžiť modlitbou, aj slovom. V slove Michal povedal: *Boha máme neprestajne chváliť. Ale naša chvála nie je FreeDOM, ani Monday Session, ani žiadna iná akcia, pretože Boh nepotrebuje nič z toho. Chválou je moje osob-*

né vyjadrenie Božej veľkosti, bez ohľadu na aparatúru, svetlá, či nástroje. Chvála je výkrik môjho srdca. Vyprosujeme si, aby sme Boha dokázali chváliť celým srdcom a v každej chvíli. Bez ohľadu na okolnosti, pocity, prežívanie. Pretože On je stále hoden. Jedine On.

Juli

PÚŤ ZAĽÚBENÝCH

Je deň sv. Valentína a my sme sa rozhodli, že ho spoločne oslávimе trochu netradične – na Púti zaľúbených v Šaštíne. Vonku je pekné počasie a my vyrážame. Program začína sv. omšou v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie, kde si všetky zúčastnené páry dali pred Bohom pedsavzatie žiť čistý vzťah. Celý víkend na nás čakalo množstvo svedectiev rodín, prednášok na mnohé, pre vzťah dôležité témy (komunikácia vo dvojici, odpustenie a modlitba vo vzťahu, vzťahová výchova), adorácie a koncerty gospelových skupín i Richarda Rikkona. Program sa niesol v duchu

hesla „Stvorení pre lásku.“ Na prednášky nadväzovala práca v skupinkách s manželskými pármí, ktorá bola našou obľúbenou časťou programu. Títo manželia, žijúci v živom vzťahu s Bohom, sa s nami delili o skúsenosti z ich manželského života. Celá púť bola završená sv. omšou odvysielanou v TV Lux a v Rádiu Lumen. Bol to úžasný víkend plný Božej lásky, radosti a naplnenia. Sme šťastní, že sme mohli byť súčasťou tohto Jeho diela a určite odporúčame všetkým zaľúbencom, snúbencom, ale aj nezadaným, ktorí sa chystajú niekedy zaľúbiť ☺, aby sa Púte zaľúbených zúčastnili.

K + L

ERKO KARNEVAL

V nedeľu 16.2. o 14:00 hodine sa začalo pastoračné centrum v Novej Bani zaplňať krásnymi malými detičkami, oblečených do pestrých farebných masiek. O program sa im postarali animátori z erka, ktorým by som aj touto cestou chcela veľmi pekne poďakovať za pomoc a strávený čas na parkete... Dúfam, že sa v takomto hojnom počte stretneme aj na budúci rok a teším sa ďalšie originálne masky...

viac foto na zadnej strane

Ad'ka

KURZ PRE RODIČOV DETÍ

V marci sa v pastoračnom centre stretáva zaujímavá skupinka ľudí. Rodičia, ktorí sa chcú naučiť ako byť rodičmi lepšie a ako radostnejšie zvládať všetko okolo svojich detí. Jeden maličký kurz prebehol v novembri, ďalší maličký beží práve teraz a tretí je tento. Aj keď už beží a nie je možné pridať sa, už teraz tuším, že ešte ho v našej farnosti urobíme. Preto týchto pár riadkov:

Kurz vznikol v tom istom prostredí ako Kurz Alfa alebo Manželské večery. Môžu sa ho zúčastniť rodičia detí všetkých vekových kategórii. Nezabúdame ani na rodičov, ktorí vychovávajú svoje deti samostatne z rozličných dôvodov. V tíme sú manželské páry, preto aj záujemcov povzbudzujeme prísť s manželom/manželkou.

Kurz pozostáva z piatich stretnutí. Streťavame sa každý týždeň v utorok od 16:30 do 19:00 pri občerstvení, prednáške a diskusii v skupinách.

Na kurz je potrebné vopred sa prihlásiť. Na webovej stránke ZŠ sv.Alžbety (www.alzbetka.edupage.sk) nájdete ľahko vyplniteľný formulár. Stačí pár klikov. Prosíme manželov, aby sa prihlásili každý zvlášť.

Témy kurzu sú prezentované z DVD a preberajú sa nasledujúce okruhy:

1. Budovanie pevných základov
2. Napĺňanie potrieb našich detí
3. Stanovenie hraníc

4. Učiť deti zdravým vzťahom

5. Naš dlhodobý cieľ

Okrem tém, ktoré zaznejú z úst naslovovaných odborníkov, budeme môcť vidieť i vypočuť si rôzne názory detí i rodičov, ktorí sa s týmto kurzom nejakým spôsobom stretli.

Počas kurzu je pre vaše deti zabezpečená detská služba.

Kurz je zdarma! Prosíme vás len o zakúpenie príručky (na prvom stretnutí) v cene 2€. Dobrovoľne môžete prispieť na náklady spojené s občerstvením.

Verím, že prijmete naše pozvanie a strávime spolu päť nádherných, zábavných a poučných večerov.

... ak chcete o kurze vedieť viac:

www.rodinnevztahy.sk

alebo www.relationshipcentral.org/parenting-children-course

za organizačný tím S. Františka Čáčková OSF

ZNOVUZRODENÝ

Túžby, sny, ciele. Každý ich má. Každý pozná ten pocit, keď o niečom sníva alebo túži. Určite každý jeden z nás ten pocit zažil aspoň raz. Nieкто sníva o tom, ako sa bude voziť na skvelom, drahom aute po meste, a bude ukazovať, aký je z neho „šéf“ alebo zas nieкто sníva o tom, aký veľký dom bude mať, akú veľkú vilu si postaví. Zopár ľudí, ja ich volám „anjelov na zemi“, sníva však o niečom lepšom. O niečom cennejšom, o niečom, čo sa nedá kúpiť len tak v obchode. Nedá sa to objednať alebo vyrobiť v Číne. Je to zdravie, láska a rodina.

Môj príbeh je taký, že ako malý pubertiak som nebol veľmi obľúbený. Nikto ma nemal rád. Rodičia, kamaráti ešte aj učitelia na mňa kašľali. Sám som sa nemal rád. Ničil som sa. Uvedomujem si to až teraz. V škole som sa neučil, žil som na bagetách, energy drinkoch a lacných chipsoch. Sedel som iba za počítačom, chodil von z divnými partiami. Najviac ma na mojej minulosti trápi to, že som bol obrovský sebec, egoista a zahľadený len do seba. Myslel som len na to, ako vypadnem zo školy, a budem si žiť „kráľovský“ život. Mal som priateľku. Bola nádherná, všetci chalani po nej išli. Chodili sme spolu potajomky, aby o nás nik nevedel. Hovoril som si: „Mám skvelý život, krásnu frajerku, foter dáva prachy, tak je mi fajn, len keby toľko s mamou do mňa nevyryvali...“ No to som ešte nevedel, že sa blíži niečo obrovské, niečo, čo bolo, je, aj bude stonásobne väčšie, ako moje ego a túžby dokopy.

Niektorí ľudia, keď dovŕšia pätnásť rokov, rozhodnú sa ísť na kresťanskú sviatosť. Na birmovku. Som si povedal: „Odsedím si to tam, a aspoň zarobím na tom nejaké peniažky...“ Príprava na birmovku bola v podobe „stretka“ každý týždeň v piatok. Hovorilo sa tam: „Vy už nie ste chlapi, stávajú sa z vás muži...!“, „Žena má obrovskú hodnotu...!“, „On vám dáva nádej...!“, „...Každého jedného človeka na zemi miluje...“ Síce to všetko hovorili mladí chalani a baby vo veku osemnásť až dvadsaťdva rokov, no začalo to vo mne niečo vzbudzovať. Začínalo to vo mne horieť! Chcel som sa stať lepším človekom. Prestal som nadávať, začal som sa učiť, rozišiel

som sa s priateľkou, lebo som vedel že by to neskôr aj tak neklapalo, rodičia ma začali mať radi, rovnako aj kamaráti a k učiteľom som tiež začal byť zdvorilejší a viacej si všimáť to, že mi chcú pomôcť s učením. Veril som v to a ďakoval som za to Bohu. Vtedy prišla (dnes už viem) skúška. Na jar som si našiel uzlinu, ktorá sa zväčšovala a zmenšovala, musel som navštíviť doktora. Doktor povedal „Vidno tam odlišné tkanivo, najskôr to bude nádor, no nie som si istý na sto percent, no aj tak musí ísť na operáciu...“ Zavolať do nemocnice, a objednať ma na druhý deň na operáciu. Vyšiel som od doktora a vravel som si: „Prečo sa muselo stať toto práve mne? Ty tam hore určite nie si, neexistuješ.“ Nadával som na Boha, prestával som v neho veriť. Stalo sa to na začiatku leta, cez leto som si prešiel dvoma operáciami, a do zimy som mal aj nasadenú chemoterapiu. Teraz si možno myslíte, že som sa zrútil, že som bol v beznádeji a viac som už neprehovoril. Nestalo sa tak. Ako som už povedal, Boh si pre mňa pripravil oveľa viac ako som len mohol tušiť. Dal mi pochopenie, lásku, priateľov a silu! Nemyslel som na to že mám nejakú rakovinu alebo čokoľvek iné. Vedel som že on mi dal do toho pokoj. Prežíval som úplné šťastie! Stále som sa smial, a v podstate som som prežíval zatiaľ najkrajšie obdobie môjho života. Naučil ma netrápiť sa tým, čo sa deje okolo, hlavné je to, čo chceš prežívať ty, a pokiaľ je to skutočne to, čo chcem, tak to aj tak bude. Odvtedy chcem byť iba šťastný a aj som. Vyliečil som sa, nastúpil som do novej školy. Prvý dojem bol: „Hmmm, vyzerá to dobre,“ no po určitej

dobe som začal zisťovať, že ľudia sú rozliční a každý sa rozhoduje inak. Videl som to na spolužiakoch, spolubývajúcich a ľuďoch v meste. Týmto sa dostávame pomaly do súčasnosti. Dnes študujem na strednej škole, kam som prestúpil, je zo mňa (podľa môjho, nie tak skromného názoru) celkom dobrý študent, o trochu lepší človek a hlavne zdravý človek. Chcem bojovať o dievča, o ktoré naozaj stojím, a viem že mám pred sebou ešte dlhý boj, ale stojí to za to. A verím v Boha.

BOŽIA STAROSTLIVOSŤ

Boh je náš starostlivý Otec a my dúfame v jeho starostlivosť, modlíme sa. Keď nič nevidíme, začíname strácať nádej a práve vtedy On zasiahne a spraví pre nás výnimočné veci. Svedectvá si ani tentoraz pár ľudí nenechalo pre seba a s radosťou mi ich vyrozprávali. Pozyvám vás prečítať si o Božej starostlivosti.

Moja švagriná a ja sme upratovali chajdu. Pri práci nebadane ani neviem ako stratila obrúčku. Zistili sme to počas upratovania keď si dala dole rukavicu. Netušila, kde ju stratila. Či tam v chajde alebo ešte niekde inde pred upratovaním. Dosť dlho ju hľadala a ja som sa za ňu modlil, potom sme sa vymenili a ona sa odišla pomodliť k sv. Antónovi, patrónovi stratených vecí. Ja som zatiaľ hľadal ďalej. Po pár sekundách som ju našiel, tak som jej zakričal, že prosba bola vyslyšaná a ona mne spáť: „Akurát som sa domodlila.“

Mám so svojím ocinom taký ťažký vzťah. Je síce starostlivý a veľa sa stará o našu rodinu, ale ja a on si osobne nerozumieme. Uvedomil som si, že veľa ráz ma dáva dole za moje známky a za to, aký som. Okrem toho sa stará aj o to, aby sme mali peniaze v rodine, no nič viac tam nie je. Modlil som sa k Bohu a hovoril som mu o svojich ťažkostiach a raz som prišiel domov a môj ocino ma len tak z ničoho nič objal. Vôbec som to nečakal

Nehanbím sa za to, pretože som zistil, že pre mňa spravil oveľa viac ako ktokoľvek iný na tomto svete. Dáva šťastie, pochopenie, lásku, zdravie a vlastne všetko, čo poznáme. Môj príbeh je takýto, a tiež som si povedal: „Prečo sa to stalo práve mne?“ Viem, že to tak proste malo byť, a hlavne aj vďaka tomu sa stal zo mňa o niečo lepší človek, aj keď je stále čo vylepšovať. Vždy bude...

foto: naturlenka.webnode.com

a bol som z toho rád. Veľa ráz mi doma povedal, že ma má rád ale cítil som, že to nie je ono. No, modlím sa zaňho ďalej a verím v Božiu starostlivosť o náš vzťah.

V jeden večer sa mi nechcelo učiť a tak som povedal Bohu, že sa spoľieham na neho a že verím, že sa o mňa postará. Na druhý deň som sa nestačil čudovať koľko výborných známok som dostal zo všetkých predmetov.

Pozeral som futbalový zápas môjho obľúbeného tímu a oni stále prehrávali. Šiel som sa teda pomodliť za svojho obľúbeného hráča, aby dal gól. Ešte som sa nestihol ani domodliť a už som počul z telky ako kričia gól, gól a môj obľúbený hráč dal vtedy gól. Amen

Boh nás rád vypočuje, keď ho o niečo prosíme. A prosíme ho vôbec?

spracovala Juli

TAJOMSTVÁ SVÄTEJ OMŠE

VI. ZÁVEREČNÉ OBRADY

Mali sme možnosť prehliť svoje stretnutie s Bohom práve vo svätej omši. Omša je úžasný dar, v ktorom máme možnosť stretnúť sa so živým Kristom. II. vatikánsky koncil hovorí: „Matka Cirkev si veľmi praje, aby boli všetci veriaci vedení k plnej uvedomelej a k aktívnej účasti na liturgických úkonoch, ako ich vyžaduje samotná povaha liturgie.“ K tomu sú oprávnení a zaviazaní práve všetci pokrstení. Omša je prvý zdroj, z ktorého majú všetci veriaci čerpať skutočne kresťanského ducha.

Vo svätej omši nasleduje jedna príprava za druhou. Nič dôležité sa bez prípravy nekoná. Možno práve preto nevieme správne oslavovať a sláviť, lebo žijeme príliš rýchlo, na nič sa nepripravujeme. A tak nemáme ani zážitok slávnosti. Záverečné obrady omše nám hovoria o jednej veľkej pravde, že celá omša je prípravou na všedný kresťanský život.

Istý karmelitán dával ľuďom otázku: „Čo je v kostole najdôležitejšie?“ Keby sme chceli správne liturgicky odpovedať, povedali by sme, že oltár. Karmelitán dal ľuďom niekoľko možností. Sú to lavice, sédes, ambona, svätostánok, oltár, chór, loď. Páter karmelitán v súkromnom výklade hovorí, že najdôležitejšími sú dvere, lebo by sme sa do chrámu nedostali a nemohli by sme ani odísť von.

Aby sme to, čo tu načerpáme, vonku mohli rozdávať. Kresťania majú byť soľou zeme, svetlom svetla, kvasom. Teda nezatvárať sa. My nemáme Krista opustiť, ale máme s Kristom odchádzať. Záverečné obrady sú prípravou na všedný kresťanský život.

Farnosť je predovšetkým Božia rodina. Je to spoločenstvo schopné sláviť na čele s kňazom Eucharistiou. Má to byť spoločenstvo tých, ktorí o túto konkrétnu miestnu Cirkev majú úprimný záujem. Z tohoto pohľadu nemusia záverečné oznamy, ktoré sú na konci sv. omše byť formalitou, ale môžu sa stať konkrétnou výzvou, aby každý vedel, čo treba robiť. Majú sa stručne a jasne objasniť dôležité veci. Výzdoba kostola, opravy, starostlivosť o nemocných a chudobných, vyučovanie

katechéz. To všetko nie je len starosťou kňaza, ale všetkých veriacich. Každý sa má zapojiť podľa svojich schopností a možností.

Na záver sa môže pripomenúť jedna najdôležitejšia myšlienka z čítaní alebo z homílie. Božie slovo sa má pre nás stať melódiou, ku ktorej sa budeme v ten deň alebo celý týždeň vracáť. Preto to má byť veľmi stručné, aby sme si to

foto: pastorerikson.com

dokázali zapamätať.

Na konci omše kňaz dáva požehnanie, jednoduché alebo slávnostné (trojité). A na záver križ a „Amen“. Križ naznačuje, že naša spása je dielo celej najsvätejšej Trojice. Kto má vieru, cení si požehnanie. Nežehná nám kňaz, ale žehná Boh, a to preto, aby sme sa stali nositeľmi jeho lásky. Právo žehnať má každý jeden z nás. (Rodičia žehnajú svoje deti. Roľník žehná pole, aby prinieslo úrodu...) Žehnanie je dobrorečenie, vyprosovanie dobra.

Diakon alebo kňaz prepúšťa po skončení sv. omše ľud. Mnohé národy to majú preložené rozlične:

Latinčina: „Ite missa est.“ – „Chod'te, je omša“.

Poliaci: „Chod'te, obeta je skončená.“

Francúzi: „Chod'te v Kristovom pokoji.“

Češi: „Jdete ve jménu Páně.“

Slováci: „Id'te v mene Božom.“

Najkrajší a najvýstižnejší preklad majú Angličania: „Chod'te, ste poslaní.“ Každý z nás by mal prijať toto misijné poslanie. Každý z nás by sa mal stať po omši misionárom.

Dôležitý je život z viery. Keď sa doma po omši cítia všetci ešte lepšie. To je najkrajšie svedectvo o tom, kde sme boli a komu sme

uverili. Čo pre nás omša znamená, môžeme vidieť doma po omši. Či doma budeme mať len bufet a stretneme sa pri obede v tep-lákoch, alebo sa necháme inšpirovať, aby sa zišla celá rodina pri stole, a omša mohla pokračovať pri nedeľnom obednom stole, ktorý je tiež stretnutím s Kristom uprostred nás. Zbožnosť to nie je nič, čo patrí iba do kostola alebo iba pre chvíle našich modlitieb, je to vnútorný vzťah k Bohu. Neoddeľujeme zbožnosť a život. Tak, ako sa niekto modlí, tak žije. A ako niekto žije, tak sa modlí. Osou náboženského života je Ježiš Kristus. A osou stretnutia s Ježišom Kristom je svätá omša. Omša by mala byť centrom nášho všedného pracovného života. Kto si to uvedomí, prežíva omšu ako milosť.

Posledné slová, ktoré na omši zaznejú sú: „Bohu vďaka“. Sv. omša, zvlášť v nedele, je dar, je milosť. Bude pekné, keď príde koniec nášho života a my pri pohľade na všetko, čo sme prežili (utrpenie, pukušenie, dobro, zlo), budeme môcť ako na konci celoživotnej omše povedať: „BOHU VĎAKA.“ To bude najkrajším zakončením pozemského života a krásnym vstupom do života večného.

vdp. Maroš Milo

MODLITBA: JA? MY?

Celý život je odovzdaný hľadaniu tej svojej chýbajúcej polovičky. On hľadá ju a naopak ona hľadá jeho. Ale nájdeme sa, Pane? Túžby rastú, srdce bije, krása kvitne a som len ja. Prečo nemôžeme byť my? Ne-

chcem, aby moja nádej vyhasla. Verím, Pane, že ty sám najlepšie vieš, kedy budem pripravený milovať. Mám okolo seba bratov a sestry, ktorí ma učia milovať. V prvom rade sa však musím naučiť milovať Teba. Pokiaľ neprijmem tvoju dokonalú lásku, nenaučím sa prijímať ani lásku s chybami a slabosťami. Pane, nauč ma prekypovať vierou, nádejou a láskou. Aby som v týchto čnostiach dokázal prijať dokonalosť a naučil sa milovať slobodne.

Mony

Tí dvaja budú jedno

foto: dc-majak.sk

NAČO SÚ NÁM VZŤAHY? DNES STAČÍ UŽ LEN SEX!

Ideálna schéma vzťahu: známosť, kamarátstvo, priateľstvo, láska a ako čerešnička SEX. „Tak takto teda NIE, to sa poriadne myľite. Rozhodne NIE, NIE, NIE! Nedajte sa vysmiať. Ale veď toto sa už nenosí. V dnešnej dobe to už takto nefunguje. Prosím vás, nebuďte staromódni a konzervatívni. Ste vy vôbec normálni?“ Aj vy ste sa stretli s podobnými „modernými“ či „vychytenými“ reakciami a názormi pri téme vzťah muža a ženy? Kde je teda pravda? Ako sa k tejto dôležitej téme postaviť?

Menu dnešného sveta je len samý fast-food, okamžité uspokojenie našich túžob. Keď sa však prejeme tohto druhu jedla, vážne ochoríme. Naša choroba je sprevádzaná výkrikmi v srdci ako: „Musí tu byť niečo viac! Toto nestačí! Toto ma nenapĺňa!“ Mnoho ľudí, aj nás kresťanov, žije - obrazne povedané - na takejto málo výživnej strave a v podstate teda len živorí. Nepočujeme alebo možno nechceme počuť pravdu o nádhernom a slávnom Božom pláne pre naše telo. Prijímame len príbehy sveta, ktoré neuspokojujú naše srdce a potom sa cítime vyhladení po pravde.

Biblia nám jasne hovorí: „Boh stvoril človeka na svoj obraz..., muža a ženu ich stvoril.“ (Gn 1,27) A nakázal im: „Plodte a množte sa.“ (Gn 1,28) Ale, čo im povedal do vzťahu? „Muž opustí svojho otca i svoju matku a prilipne k svojej manželke a budú jedným telom.“ (Gn 2,24) Budú jedným telom, no nie na začiatku, ako to teraz presadzuje

moderná doba. Nepíše, že najprv budú jedným telom a potom prilipne k svojej manželke. Katechizmus katolíckej Cirkvi uvádza, že Ježiš prišiel, aby obnovil stvorenie v čistote jeho pôvodu. (KKC 1614) V reči na vrchu dôsledne vysvetľuje Boží plán: „Počuli ste, že bolo povedané: ‚Nescudzoložíš!‘ No, ja vám hovorím: Každý, kto na ženu hľadá žiadostivo, už s ňou scudzoložil vo svojom srdci.“ (Mt 5,27-28) Človek nemá rozlučovať, čo Boh spojil. Tradícia Cirkvi chápala šieste prikázanie tak, že sa vzťahuje na celú ľudskú sexualitu. Vzniká tu teda problém - hodnota sexu je úplne inak chápaná a prevrátená. Kresťanstvo nezavrhne telo! Katechizmus je

v skutočnosti „ódou na telo“, pretože prehlasuje: „Telo je ústredným bodom spásy...Veríme v Boha, ktorý je Stvoriteľom tela; veríme v Slovo, ktoré sa stalo telom, aby vykúpilo telo; veríme vo vzkriesenie tela, dovriešenie stvorenia a vykúpenie tela.“ (KKC 1015)

Dnes sa oslavuje sex a hlad po láske zostáva, na úctu medzi mužom a ženou sa zabúda. Sme presýtení sexom a aj tak sme stále hladní po láske. Uvedomujeme si to vôbec? No pozor, nie je mimo ten, kto v sexuálnom vzťahu hľadá naplnenie a lásku. Podľa odhadov, dve miliardy ľudí sledovalo pred časom kráľovskú svadbu z Londýna. Je to pravdepodobne preto, lebo ľudia sa túžia po-

zerať na jednotu muža a ženy, táto jednotu niečo hlbšie odkrýva a k niečomu vyššiemu poukazuje. Poukazuje na mystickú jednotu Krista a Jeho Cirkvi. Tým má byť jednotu muža a ženy. Má byť znakom, ukazovateľom a symbolom jednoty medzi Bohom a nami. Skúsme sa teda zamyslieť a nazrieť hlbšie do Biblie a Katechizmu alebo započúvať sa, čo nám šepká Duch Svätý. Nebuďme ľahostajní a pohodlní. Neprijímajme len tak pravdy, ktoré nám ponúka dnešný svet. Buďme nároční a hľadáme Pravdu u Boha. A snažme sa tak odhaliť nádherné posolstvo a poslanie vzťahu medzi mužom a ženou.

.romana

80 ZA 20

Je to nejak zakorenené v našich hlavách, že si vyberáme partnera akosi tak na skúšku. Sledujeme ho, počúvame, ako rozpráva, ako reaguje, aké sú jeho názory. Najskôr sme úplne očarení. Nevieme prestať ďakovať Bohu za takúto senzačnú osobu. O mesiac neskôr...

foto: mojaKomunita.sk

Pane, on je taký neznesiteľný. Vôbec sa k sebe nehodíme, má úplne iné názory... Vôbec ma nemiluje. Naozaj je to ale tak? Po dlhšom čase sa s človekom lepšie spoznáme. Oboznámime sa s partnerovými chybami, slabosťami a začíname akosi vidieť len to. Vyhovuje nám tak na osemdesiat percent.

Zrazu príde človek, ktorý má presne tých dvadsať percent, ktoré nám chýbajú u nášho partnera. Neváhame ani chvíľu. Sme predsa slobodní ľudia a musíme poskúšať skôr, ako sa zaviazeme niekomu na celý život. V tej chvíli si to možno neuvedomíme, ale vymenili sme 80% za 20%. Nie je to pomyšlené?

Boh nás miluje dokonalou láskou. Galantne nás dobíja. Chce celé naše srdce.

My sme ho síce toľkokrát pošliapali, ale on sa nevzdáva a bojuje. My sa na oplátku opovažujeme nechať ho čakať. Len tak, veď nech sa snaží. On to nikdy s nami nevzdá. A jedného dňa pochopíme, že tú lásku, ktorú hľadáme, sme mali vlastne celý čas pri sebe. Len sme boli zaslepení.

Prijmeme Božiu dokonalú lásku. A keď sa ju naučíme prijímať, objavíme krásu v tom, že nás niekto predsa len miluje. Nás! Nie už žiadne ja, ale my. Ja a Boh. Ja taký hriešny, slabý a neschopný naplno sa mu odovzdať. Až potom môžeme milovať aj my ako Boh. Milovať a nepozerať sa na chyby, ktoré nevidí ani Boh na mne. Milovať... Naozaj milovať.

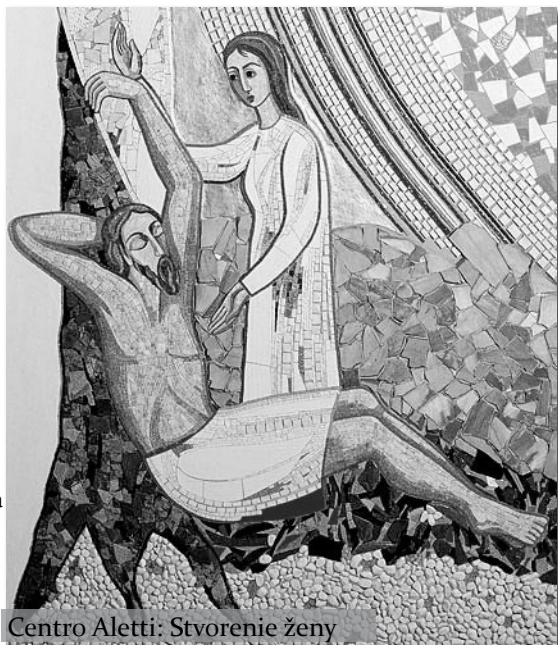
Mony

OD BOJA O MOC K SPOLOČNÉMU RASTU

Predtým, ako sa zamyslíme nad vzťahom muža a ženy, pripomeňme si, že v zámere Stvoriteľa bolo, aby žena stála po boku muža chrániac jeho srdce, ktoré neprestáva žasnúť nad jej krásou a v tomto úžase je ochotné vzdať sa najbližších vzťahov s otcom a matkou, aby tak v kráse ženy objavovalo a oslavovalo krásu Stvoriteľa. Tak nejako to bolo naplánované od začiatku.

Potom však prišiel hriech a odcudzenie sa jeden druhému. Žena prestala rozumieť tomu, že je vrcholom stvorenia vo chvíli, keď nad ňou muž v dôsledku hriechu začal vládnuť (porov. Gn 3,16). Tak sa stalo, že prestala byť ochrankyňou srdca muža a... v snahe vymaniť sa z tohto postavenia sa stala jeho zvodkyňou. Srdce ženy sa tak veľmi bolestivo rozdelilo. Z jednej strany vníma samu seba ako podriadenú, no na druhej strane si uvedomuje, akú moc má jej telo nad krehkou vládou muža. Zo strany muža to vypáľilo rovnako biedne. Pri pohľade na ženu si často a rád pripomína, že za všetko môže žena a pretože sa už nedokáže povzniesť od jej krásy k úžasu nad krásou Stvoriteľa, uspokojuje sa len s jej telom, o ktorom si mylne myslí, že má právo nad ním vládnuť. Takáto falošná predstava spôsobuje, že zabúda kým naozaj je a rád sa nechá zvädzať a zviest. Navonok to vyzerá, že vládne nad ženou, no v skutočnosti je to často žena, ktorá vie dokonale ovládnuť muža. Pri strete tejto kombinácie vzniká smutná karikatúra Božieho plánu a rozbieha sa špirála, ktorá desivo naberať na obrátkach a ešte viac devastuje vzťah medzi mužom a ženou.

Keď žena objaví, že srdce muža sa *chce dať zvädzať* krásou jej tela bez pozdvihnutia

Centro Aletti: Stvorenie ženy

sa k Bohu, ona sama viac či menej vedome začína v sebe potláčať tento rozmer a v prirodzenej snahe páčiť sa mužovi, redukuje svoju krásu len na telo. Čo je však horšie, je to, že mužovi nedochádza a budí to v ňom dojem, že žena je v tomto biednom rozpoložení spokojná. Obaja sa tak púšťajú do nebezpečnej hry, v ktorej zabúdajú na duchovný rozmer vzťahu. Začarovaný kruh.

Žena, možno preto, že cíti podriadenosť a chce z nej von, a možno len preto, lebo sa chce páčiť, začína sa znižovať pod svoju úroveň a neuvedomuje si, že tým prestáva v mužovi prebúdzat tie najvyššie a najkrajšie túžby, ktoré ho majú povzniesť ku kráse Boha. Muž, tlk, sa uspokojí s vlastným falošným presvedčením, v ktorom si myslí, že žene stačí, ak sa mu páči jej telo a pretože ani nechce očakávať viac, pri žasnutí nad krásou sa obmedzí len na fyzický zjav. Kdesi na pozadí však skryto prebieha boj o moc nad druhým, v ktorom sa používajú tie najzákernejšie trójske kone. Keďže nejde o skutočný

vzťah, nejedná sa ani o pravú krásu. Krása už nie je miestom objavovania Stvoriteľa, ale zbraňou, ktorá je zneužitá s cieľom uspokojiť svoje chútky a podmaniť si druhého.

A tak kde sa vzal, tu sa vzal, kult tela, ktoré ak má byť krásne, musí mať presné miery a presnú hmotnosť. Tak sa vytráca skutočná jednoduchá krása a namiesto švárnych šuhajov, poriadnych to chlapov daného slova a poctivého skutku, sa množia hlavohrudné svalovce, ktorým sa žiaľ príliš často mozog rozteká do svalov, pričom zdravý sedliacky rozum nahrádzajú steroidy, ktoré, zdá sa, spôsobujú, že ono dané slovo, ktoré robí chlapa, sa stáva prázdny priamoúmerne nárastu objemu svalovej hmoty a mení sa na sladké oblbavacie reči, ktoré majú od realizácie práve tak ďaleko, ako slovenskí hokejisti od olympijskej medaily. Podobne sa na miestach, kde sa kedysi vyskytovali pohľadné devy, nežné v reči a krehké v srdci, objavujú odraté zajace trápiace svoje podvýživné telesné schránky nepriepustnou vrstvou mejkapu dotvárajúc svoj zjav podpätkom, ktorý sa nielen podobá na slepačiu nôžku, ale aj, žiaľ, viac ako často, vyjadruje podobne žalostnú metamorfózu mozgu. K tomu sa pridáva slovník hodný baníka a ako vrchol imidžu vitamíny P a N – promile a nikotín.

Najdesivejšie na tom je však to, že obe skupiny degenerovaných sú skalopevne presvedčené, že len takto a nie inak môžu ohúriť a pritom zabúdajú, že nemôžu nadchnúť srdce. Svoje zranenia a bolesti prenášajú do svojich svalov a svalnatých rečí, pokúšajúc sa tak zakryť strach z odmietnutia.

Aby sme si rozumeli. Som si vedomý, že nie všetci (mladí) sa prejavujú takýmito deviaciami a nikdy by som si nedovolil hádzať všetkých do jedného vreca. No a práve mnohí mladí, hoci ohrozovaní týmito tragikomickými vzormi znetvorujúcimi obraz muža a ženy, ktorí nepodľahli pokušeniu pustiť mozog do svalov či slovník do bane, sú dôkazom, že sa dá žiť inak: uvedomujúc si, že hodnota človeka je niekde inde ako v nabratom objeme svalov či v percentuálnom odhalení povrchu tela; vediac, že vo vzťahu sa

od nich očakáva podstatne viac, ako prázdne reči bez skutkov či oči žmurkajúce spoza 300%-ných mihalníc.

Čo sa to vlastne očakáva? Veľmi pekne to povedal Pápež František snúbencom v diskusii o manželstve: „*Manžel má za úlohu, aby sa manželka stávala viac ženou a manželka má za úlohu, aby sa manžel stával viac mužom. ... Vždy sa usilujte o to, aby druhý rástol. Pracujte na tom. A tak ... vaše deti budú mať dedičstvo v podobe tatka a mamky, ktorí spoločne rástli tak, že sa stávali viac mužom a viac ženou.*“

Toto je návod k tomu, ako von zo začarovaného kruhu boja o moc. Treba si uvedomiť svoju hodnotu a následne na to prijať, že v skutočnom vzťahu nejde a nikdy nesmie ísť o moc a nadvládu nad druhým a teda ani o snahu vymaniť za z područia druhého. O čo teda ide? Pápež František to naznačil. V prvom rade si každý potrebuje uvedomiť, čo sa od neho vo vzťahu očakáva. Nie v očiach ostatných mužov či žien, nie len v očiach toho či tej, na ktorého chce zapôsobiť. Treba si uvedomiť, čo vo vzťahu muža a ženy očakáva Boh; čo On vložil do srdca človeka vo stvorení a potom v „novom stvorení“ – v diele vykúpenia. Toto je veľmi dôležité. Cirkv sa modlí „*ty si podivuhodne stvoril človeka a ešte podivuhodnejšie si ho vykúpil.*“ V diele vykúpenia je dôstojnosť človeka ešte väčšia ako v diele stvorenia.

Dielo vykúpenia je teda návodom a odpoveďou na to, ako von z kolotoča chorých vzťahov. Ako je vrcholom diela stvorenia stvorenie ženy, tak vrcholom diela vykúpenia je Mária. Nová Eva a ikona oslávenej Cirkvi, v ktorej vykupiteľské dielo dosiahlo dokonalosť. Mária, ktorá bola pre budúce zásluhy svojho Syna uchránená od každého hriechu, nielen obnovuje vo svojom živote prvotnú svätosť človeka, ale – a to vždy a jedine zásluhou božieho pôsobenia – ju prekonáva a bytie človeka pozdvihuje do dokonalosti. Mária je tak dokonalá, ako len človek môže byť. Plná milosti, prototyp osláveného človeka a oslávenej Cirkvi, je odpoveďou na otázku o hodnote človeka. Tá spočíva presne v tom, čo

vidno v Máriinom živote: svätosť nespočíva len v bezhriešnosti, ale najmä v *úplnej spolupráci s Božou milosťou*, teda v dokonalom plnení vôle Otca.

Pri vtelení sa Mária stala prvým príbytkom Ducha Svätého a skutočným chrámom Živého Boha. A hoci Mária je ako jediná zo stvorenia uchránená od hriechu, stávanie sa a bytie chrámom Boha je počnúc ňou Božím darom pre každého človeka, ako to dosvedčuje sv. Pavol: „*ste chrám živého Boha*“ (2Kor 6,16). To, čo Mária dostala v plnosti, je všeobecným darom pre celý Boží ľud a má najšť realizáciu v živote každého človeka. Mária totiž bola nielen plná milosti, ale aj (rovnako ako každý človek) slobodná. To znamená, že hoci bola chránená od hriechu, v slobode, na ktorú Boh človeku nikdy nesiaha, mala možnosť zhrešiť. No práve preto, že dokonale spolupracovala s milosťou, ostáva slobodná od hriechu a najmä slobodná pre plnenie Otcovej vôle. Aj v Máriinom prípade platí: „*Túto slobodu nám vydobyl Kristus*“ (Gal 5,1).

Objavením tejto milosti sa začína cesta von z bludného kruhu hriechu. To preto, lebo kým hriech spútava, spolupráca s milosťou oslobodzuje. „*Milosťou ste spasení*“ (Ef 2,5). To akoby Apoštol povedal, že milosť sa nám dáva naplno a rešpektujúc slobodu človeka chce v každom pôsobiť práve tak dokonale ako v Márii. Táto milosť totiž dáva človeku popri dare slobody aj vedomie, že je Božím chrámom. A toto je základ každého vzťahu – k sebe i k iným. Viem, kým som v Božích očiach. Teda viem čo a ako do vzťahu ponúkam, ale viem aj to, čo a ako vo vzťahu očakávam. Lebo vedomie milosti, ktorú možno slobodne prijímať aby premieňala srdce a obnovovala v ňom Boží obraz, vedie k určitému spôsobu života.

Vďaka milosti sa teda môžeme vrátiť k plánu Otca. Preto, že milosť je zadarmo a Boh ju dáva podľa miery, ktorou je On sám – podľa miery Nekonečnej Lásky. Stačí ju prijať. Žena sa teda nanovo môže stať – ak chce – oporou a ochrankyňou srdca muža a muž môže – ak chce – znova žasnúť nad ženou a cez jej krásu objavovať krásu Boha. Ale

aj toto by bolo málo, pretože by to znamenalo ostať pri diele stvorenia a my už vieme, že dôstojnosť človeka je vďaka dielu vykúpenia pozdvižená vyššie. Práve o toľko, o koľko sa mení vzťah Boha a človeka. Kým v diele stvorenia Stvoriteľ vstupuje s človekom do vzťahu, v diele vykúpenia sa v Máriinom lone človekom stáva.

V diele stvorenia žena prichádza na svet z rebra muža. V diele vykúpenia Cirkev nachádza svoj počiatok v Kristovom prebodnutom Srdci. A je to práve vzťah Krista a Cirkvi, ktorý Apoštol dáva za vzor vzťahu muža a ženy nazývajúc ho veľkým tajomstvom (porov. Ef 5,25-33). Apoštol predstavuje Krista ako nového Adama, z ktorého *Srdca* (už nie rebra!) prichádza na svet jeho Nevesta – Cirkev.

Ak toto aplikujeme na vzťah muža a ženy v dokonalosti diela vykúpenia, objavujeme, že žena už nestojí *blízko* srdca muža, po jeho boku. Ona z tohto srdca *pochádza*, ona je jeho srdcom. Žena už nie je len vrcholom stvorenia, cez ktorý muž objavuje krásu Stvoriteľa. Žena je v tomto zmysle životom muža, za ktorý on chváli Vykupiteľa a ďakuje mu. Preto muž, podľa vzoru Krista vydáva denne seba samého za svoju nevestu (porov. Ef 2,25-28), súc jej – teda svojmu srdcu – verný. A preto žena, vedomá si tejto lásky a, ak to tak možno povedať, *svojho pôvodu* v srdci muža, ostáva verná mužovi; lebo vie, že jej nevera by zabila srdce, ktoré sa pre ňu necháva prebodnúť a teda by v konečnom dôsledku zabila seba samu, keďže sme vyššie objavili, že týmto srdcom je ona.

Toto znamená byť jedným telom, toto znamená milovať, toto znamená vydávať svoj život s úmyslom, aby sa manželka stávala viac ženou, toto znamená byť srdcom, aby sa manžel stával viac mužom.

Modlím sa za všetkých Vás, zaľúbení, snúbenci a manželja, aby sa Vám s Božou pomocou darilo stávať sa stále viac jedným telom, spolu rásť a tak denne vrasť „*do toho, ktorý je Hlavou, do Krista*“ (Ef 4,15).

otec Tomáš Kuník

foto: urobšišam.topky.sk

PRAKTICKÁ ROMANTIKA

Kedysi, keď som bola ešte mladá a naivná, tvrdila som, že si nikdy nevezmem chlapa, ktorý nebude dosť romantický. Samozrejme, romantický podľa mojich predstáv.

romantiky sú fuč.

No minule som zase trčala v sprche dlhšie, ako som mala, a mŕňala som drahú vodu. A zrazu mi to docvaklo. Nie je náhodou tak trochu romantické, že môj muž vynesie každé ráno kôš so smetami? Nie je náhodou romantika i to, že vždy, keď to nestihnem ja, ide na nákupy on? A vždy mi zdôrazňuje, že nemám kupovať ťažké veci. Nie je tak trochu romantické i to, že večer, keď som unavená, umyje riad on? Nie je romantika i to, že po šiestich spoločných rokoch mi stále hovorí, aká som krásna a stále ma považuje za najkrajšiu ženu na svete? Nie je romantické, že sa každý večer ponáhľa z práce domov, aby mohol byť so mnou a našou malou? A nie je romantika to, keď ho vidím, aký úžasný ocko je z neho a ako sa o nás perfektne stará?

Celkom romantické je i to, že ma hneď nezaplavil výčtkami, kým som v sprche vymýšľala, čo sem napísať. Dovymýšľala som, dosprchovala sa a začala som hľadať uterák. Visel na vešiaku, ktorý pripieval môj manžel. Nedávno mi spadol a nedarilo sa mi upevniť ho naspäť. A netvrdím, že môj manžel nikdy nič z tých vecí na začiatku neurobil. Alebo že by sa manželia nemali prekvapovať či potešovať, a tak vytrhávať svoj vzťah zo zvednej reality. Len som chcela, že aj my, ženy, niekedy skúsime oceniť praktickú romantiku.

k

Každý deň čerstvá kytica kvetov, nosenie na rukách, večerné gitarové koncerty iba pre mňa, pravidelné večere pri sviečkach, ktoré samozrejme pripraví manžel, nekonečné prechádzky pod holým nebom a ešte nekonečnejšie rozhovory o našich snoch a plánoch. A to všetko spontánne, bez akéhokoľvek pripomínania.

Práve som svojmu mužovi prečítala predchádzajúce slová. Schuti sa zasmial. Vraj mám „brutálne sny“. Verím tomu, že nejako podobne zareagovalo asi viacero chlapov. Nejak takto som si kedysi naozaj predstavovala tú romantiku. Dalo by sa ešte pokračovať dlhým zoznamom mojich do bodky premyslených romantických scenárov. No neviem, či by tento článok potom niekto dočítal do konca.

Ako som spoznala svojho manžela, moje sny začala vytláčať krutá realita. Odrazu som nevedela, čím super extra výnimočne zaujímavým by som sa mohla pred svojimi kamoškami pochváliť. Ja i moje priateľky stále nanovo prichádzame k jednoduchému poznaniu, diagnóza je jasná: „Chlap!“ No a po polroku od narodenia nášho bábätka sa niekedy zdá, že aj tie posledné zvyšky

BYŤ ČI NEBYŤ (VO VZŤAHU)?

„Nie je dobre byť človeku samému.“ (Gn 2,18)

foto: rgbstock.com

Prirodzenou túžbou každého človeka je túžba po láske. Túžba po vzťahu. Potrebujeme najmä vzťah s Bohom, ktorý dáva nášmu životu zmysel. Potrebujeme však aj vzťahy rodinné, priateľské, lúboštné, ktoré náš čiernobiely svet menia na farebný. Ovplyvňujú nás, obmedzujú nás, menia nás. Sú pre nás hodné námahy, práce, obety. Sú pre nás čímisi vzácne. Prečo? Túto vlastnosť sme ako Božie deti zdedili po svojom Nebeskom Otcovi. Po Stvoriteľovi.

„A stvoril Boh človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril.“ (Gn 1,27)

Práve vzťah medzi nimi - mužom a ženou - je špeciálny. Ak trvá, vedie k

povolaniu manžela a rodiča. Jeho zmysel je hlbší, ako sa zdá. Dnešný svet pohľad naň deformuje. Si single? Si v poriadku? Nerob si starosti, snáď si niekoho nájdeš. Alebo si zadaná? Super! Jednoducho povedané,

ak si vo vzťahu, niečo znamenáš. Ak nemáš priateľku či priateľa, zaostávaš. Na zlatých podnosoch sú nám predkladané rôzne predstavy a ideály. Každý druhý film je o zaľúbení sa, o vstupe do vzťahu. Zoznámia sa pri zaujímavej situácii, preskočí iskra. Zažívajú vtipné momenty a zvraty. A potom? Potom, nasleduje happy end. Všetci sme šťastní, túžime byť jedným z hrdinov príbehu a na facebook víťazoslávne zavesiť „som vo vzťahu“. Nie, nesnažím sa tieto filmy degradovať. Patria medzi moje najobľúbenejšie. Ale zamyslime sa, čo nám o vzťahoch vypovedajú? Čo sa vlastne deje potom? Koľko filmov poznáte o krásnych a harmonických vzťahoch plných lásky? O práci na vzťahoch? O budovaní vzťahov? Výber sa radikálne zúžil. Mám pocit, že obraz, ktorý sa nám podáva, je neúplný. Alebo je vzťah medzi mužom a ženou len emocionálnym dobrodružstvom či podmienkou obľúbenosti?

Vzťah nie je hra. Nie je to zábavka, ktorú vymeníme, keď nás prestane baviť. Nie je to kus oblečenia, ktorý momentálne vyzerá úžasne, ale keď sa roztrhne, pôjdete ho reklamovať. Vzťah medzi mužom a ženou je niečo prirodzené a zároveň tajomné. Je nádherný. Je jedinečný. Má nesmiernu hĺbku, je pevný a zároveň krehký. Na jeho zvládnutie sú emócie a túžba niekoho mať príliš málo. Každý deň vidíme množstvo ľúbostných vzťahov. Vidíme množstvo radosti a lásky, avšak aj mnoho sklamaní a zrád. Pred pár mesiacmi mi jedna priateľka žijúca v inom meste povedala, že medzi tou kopou vzťahov, ktoré vo svojom okolí pozoruje, vidí len jeden, ktorý skutočne stojí za to. Len jeden jediný, ktorý trvá. Bol to vzťah stavaný práve na Božích princípoch. Je úžasné, že drvivá väčšina krásnych vzťahov, ktoré osobne pozorujem, to skutočne potvrdzuje. V týchto vzťahoch nie sú dvaja, ale traja. Muž, žena a Boh. Keď nevládu, On ich podporuje. Keď padajú, dvíha ich. Keď robia chyby, učí odpúšťať.

Niekedy je naša prvotná zaľúbenosť slepá a povrchná. Ľudia tvrdia, že máme

konať podľa toho, čo cítite. Nie je to tak. Emócie môžu klamať. Neraz sme svedkami toho, ako nás zavedú na zradné miesta. Ktorým smerom sa teda vydať? Komu možno veriť? Ver Bohu. Vzťah je jedným z jeho nádherných vynálezov. Kto teda naň môže byť väčším odborníkom? Pýtaj sa a On ti odpovie. Žiadaj si a On ťa povedie. Ukáže ti, prečo si alebo nie si vo vzťahu, prečo v ňom byť máš alebo nemáš. Áno, túžme po vzťahoch. Tešme sa na ne. Ale nenúťme Boha konať podľa našej vôle. Vieme predsa, že tá Jeho je pre nás najlepšia. „*Všetko má svoj čas a svoju chvíľu, každé úsilie po nehom*“ (Kaz 3,2) Preto, **ak si single, raduj sa! Boh ťa pripravuje, ochraňuje ťa pre niekoho.** Počúvaj Jeho rady. Chystaj svoje srdce. A potom začne nádherná rozprávka, príbeh lásky, napísaný Bohom, spisovateľom života. Nie je to romantické a vzrušujúce? **Ak s niekým chodíš, teš sa! Vaše napínavé dobrodružstvo začalo.** Prechádzate cez nebezpečné rokliny, zdolávate strmé skaly a následne sa tešíte z úžasného výhľadu, z neopakovateľne krásnych miest, z množstva opakujúcich sa západov a východov slnka. **Alebo si dokonca manželom či manželkou? Úžasné! Toto je skutočne tvoja jediná, toto je navždy tvoj jediný.** Ten, s kým budeš plávať vodami života. Tá, s ktorou rád zostarneš. Váš romantický príbeh sa manželstvom nekončí. Práve naopak. Ešte len začal. Tešte sa na ďalšie spoločné kapitoly! Veď žiadny príbeh sa nezačína tou najlepšou časťou...

Si rozvedená/rozvedený. Vdova/vdovec. Možno rana krvavá a smútok nosíš stále so sebou. **Pamätaj, že Božia láska je mocná** a nikto z nás ani netuší, aké veľké je jeho milosrdenstvo. **Boh má plán.** Aký? Dobrý. Nechaj sa viesť. On vie, kam.

Byť či nebyť vo vzťahu? Spýtaj sa Boha. Vstúp do modlitby. Tešme sa na to, čo nám Boh pripravil! „*Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú.*“ (1Kor 2,9)

K.

POČKAJ SI NA TOHO PRAVÉHO

Uchovávala som sa pre teba, iba pre teba, pre nikoho, iba pre teba. Uchovala som svoje srdce v tvojom mene, vyžiadať si ho jedného dňa.

(Ella Fitzgeraldová)

foto: thinkbeyondwindow.com

Si sama? Už ťa unavilo čítanie týchto článkov o partnerstve medzi mužom a ženou? Nezúfaj, Boh na teba nezabudol! Daj si kávičku či čokoládu, vylož si nohy na stôl, urob si akékoľvek pohodlie a prečítaj si tento článok určený presne pre teba.

Milé dámy, milé žienky, najkrajšie Božie stvorenia, ste si vedomé toho, ako veľmi ste Bohom milované? On na vás nezabudol, miluje každú z vás presne takú, aká je, a má pre každú z vás nádherný život plný Božej lásky. Je na každej z vás, či mu otvorí svoje srdce. On príde ako milovník vášho srdca

a bozkom zahojí vaše ubolené srdce. On presne vie, čo má každá z vás rada a čím vás prekvapí. Možno sú to len maličkosti a my ich nevidíme pre starosti sveta. On túži po každej z nás osobitným spôsobom.

Dôležité je opýtať sa samej seba, či v spojení s láskou hľadá každá z nás predo-

všetkým Krista. Ide nám o to, aby to bolo najlepšie pre Boha? Chceme vzťah len kvôli vzťahu samotnému? Hľadáme lásku, pretože cítime potrebu mužskej pozornosti? Alebo je naším cieľom ísť tam, kam nás vedie Kristus?

Nie je nič zlé na kamarátsťve či priateľstve s mužom. Treba sa však pozrieť na svoje správanie voči nemu. Naozaj s ním komunikujeme ako s priateľom? A čo naša myseľ? Myslíme aj na iné veci ako naňho? Viete o tom, že flirtovanie je druh žartovania či doberania si, ktorý zanecháva po skončení rozhovoru stopu až do tej miery, že nemôžeš prestať rozmýšľať o človeku, s ktorým si bola?

Túžiť po manželstve nie je zlé.

Problém nastáva, keď sa naše city voči chlapcovi zmenia na jeho zbožňovanie.

Vyhýbajte sa, nakoľko je to možné a rozumné takým pohľadom a situáciám, ktoré vzbudzujú nepatričnú túžbu. Zaľubovať sa každú chvíľu do iného chlapca a dovoliť srdcu, aby pred uzavretím manželstva bezcieľne hľadalo stále hľadalo niekoho iného ako Boha, nie je správne. Takto láska nefunguje. Boh si želá, aby sme uctievali iba jeho. Kristus sám zomrel za naše srdce, On si naše srdce zaslúži.

Cítiš sa sama a osamelá? Ježiš ťa pozýva, aby si sa stala jeho priateľkou – priateľkou, za ktorú dal život. Prežívaš smútok? On uzdravuje najlepšie, ako sa dá. Máš zbabený život? Nikto ťa nemôže vytrhnúť z hriechu tak ako Ježiš. On za nás bojuje – za naše skutočné ja, ako ho Boh naplánoval.

Boh nás stvoril pre seba. Dôvod, prečo si Boh žiada naše chvály, nie je ten, že by bol úplne Bohom až vtedy, keď ho budeme chváliť, ale že my môžeme byť šťastní až vtedy, keď mu vzdáme chválu. Boh ťa vyzýva, aby si ho milovala, a vie, že nebudeš šťastná, kým ťa nenaplní láska k nemu. Keď túži po tom, aby si ho uctievala, nie je to z jeho strany povýšenosť. Je to milosť a je to láska.

Kristus ti stačí. Nech túžiš po čomkoľvek, iba Ježiš ti dá skutočné uspokojenie tvojej duši. Neboj sa mu odovzdať svoje srdce. On za to naozaj stojí.

Vnútoraná krása bez tohto princípu nemôže existovať. Čistota, skromnosť, ženskosť – to všetko nemá zmysel, ak vo svojom srdci nesplníš túto podmienku: Ak sa mu sústredene, vášnivo, úplne, nadšene, seba obetujúc, zbožňujúc neodovzdáš, aby sa tvoje srdce radovalo, aby z neho mal náš Spasiteľ radosť.

Spoznaj samu seba, hľadaj a spíš si zoznam vecí, čo máš rada, alebo čo rada robíš, možno sa ti to bude zdať ako obyčajné veci, no pre Boha sú také dôležité. On sa teší, keď vidí tvoju radosť z maličkostí. Choď sa prejsť na svoje obľúbené miesto, chváľ Pána aj v samote, odovzdaj mu každé miesto vo svojom srdci a on príde ako lekár, hoci nie hneď, no postupom času vylieči všetky tvoje rany.

Povedz mu, po čom túžiš, neboj sa povedať mu o svojich túžbach, on ti ich vyplní v ten správny čas. Bohu treba dávať to najlepšie, čo vo svojom živote máme.

Nedaj sa len tak hocikomu, počkaj si na muža, ktorý si bude získavať a dobíjať tvoje srdce, na takého, ktorý si ťa bude ctiť takú, aká si.

Otvor oči, pohliadni na svojho Boha a daj mu samu seba. Ukáž sa mu taká, aká si. Buď sama sebou. To, čo ti dá on, ti nedá žiadny muž tohto sveta. Obetuj Bohu tento čas čakania na toho pravého.

Aj ja čakám, som v tomto s tebou, ver a dúfaj, že Pán dá svojim maličkým to, po čom túži ich srdce. Ak nájdeš zdroj pravej Lásky, ktorým je Boh, a ak prijmeš jeho lásku, vtedy budeš môcť budovať vzťah, manželstvo. Vzťah, v ktorom sa bude odrážať Prává láska!

„Hľadaj radosť v Pánovi a dá ti, za čím túži tvoje srdce.“

Juli,

zdroj: Hannah Farverová – Nekompromisná

NIEKTO SI ŤA UŽ VYBRAL

foto: wallpaperswide.com

Pamätám si situáciu, keď nás v piatej triede na základnej škole na hodine hudobnej výchovy vyberali na spevácku súťaž. Po jednom sme chodili ku klavíru a spievali. Túžila som zaspievať na jednotku, ale kvôli strachu z vystupovania som na súťaž vybratá byť nechcela. Splnilo sa mi to a ja som sa tešila. Avšak niekde vo vnútri sa vo mne zakorenilo jedno klamstvo, ktoré ma sprevádzalo životom: „Si dobrá, ale nie až tak, aby si ťa niekto vybral“, jednoducho: „Nie si dosť dobrá“.

Drahá priateľka, aj ty si už určite zažila množstvo rôznych „výberov“ a súťaží. Od nášho detstva až po starobu niečo v nás kričí: „Vyber si mňa!“

Je to základná túžba každej ženy, ktorá nie je úplne naplnená a v určitých oblastiach nie je naplnená vôbec. Spôsobuje nám to bolesť, a tak namiesto toho, aby sme čakali na Boha, kým túto túžbu naplní, vezmeme veci do vlastných rúk, pretože už viac tú bolesť nedokážeme znášať.

Eva vzala veci do vlastných rúk, pretože si myslela, že Boh jej chce niečo odoprieť, neverila, že koná v jej najlepšom záujme. Myslela si, že na to, aby dosiahla život tak dobrý ako sa len dá, musí vziať veci do vlastných rúk.

Drahé priateľky, toto je miesto, kde padáme aj my. Stávame sa tými, čo chcú ovládať, manipulovať a dominovať alebo naopak, ženami osamotenými, neistými, šedými myškami alebo nejakou divnou kombináciou oboch.

Paradoxne, kontrolovať môžeme aj

skrývaním a utiahnutím sa. V sebaobrane skrývame svoje skutočné ja, pretože sa bojíme, že keď sa niekto dozvie aké naozaj sme, bude sklamaný, znudený, že nás nebude považovať za krásne a odíde. Bojíme sa, že ak sa k nám ľudia dostanú príliš blízko zistia, že to, čo vidno z vonku, nie je to isté, čo vidieť vo vnútri. Neveríme, že máme krásu, ktorá iným stojí za vzťah, bojíme sa, že to, čo sme si mysleli, že tam je, tam v skutočnosti nebude.

Radšej sa schováme a budeme samé, akoby sme mali zažiť odmietnutie. Naučíme sa stretávať sa s ľuďmi a nikdy neukázať svoju pravú tvár a svoje skutočné potreby. Skrývame svoju skutočnú osobnosť, snažíme sa nebyť také hlučné, nebyť také tiché, rozprávať viac, rozprávať menej, zabíjame svoje skutočné ja, postupne ani nevieme, kto vlastne sme.

Unikáme na miesta, kde aspoň trochu umŕtvime svoje srdce – k televízii, jedlu, knihám, snívame s otvorenými očami. Alebo sa skryjeme za zaneprázdnenosť. Neveríme,

že by nás mali ľudia radi kvôli tomu, kým naozaj sme a tak rozmýšľame nad tým, čo môžeme urobiť, aby nás potrebovali.

Strach z toho, že skončíme samé a opustené sa nachádza v srdci každej ženy. Bojíme sa, že nemáme žiadnu cenu a hodnotu.

Drahá priateľka, naozaj sme uverili, že je to pravda. Ale mám pre teba dobrú správu. Je to klamstvo a my nebudeme na tomto mieste do konca života. Sme na ceste vykúpenia. Pozvime Ježiša na toto miesto, do tejto situácie.

Ježiš na tento výkrik nášho srdca odpovedá.

„Chcem ťa vo svojom tíme. Dokonca mám pre teba špeciálne miesto a úlohu.“

„Myslím si, že si nádherná. Chcem ťa

poznať a byť s tebou.“

„Dávam tvojmu životu veľkú hodnotu. Vidím a počujem ťa.“

„Vyberám si teba, takú aká si a milujem ťa viac ako si dokážeš predstaviť.“

Túžime po tom, aby pre nás niekto prišiel, aby nás videl také ako naozaj sme a aj tak o nás stál. Nieкто si nás už vybral, ale občas sa pokúšame naplniť túto túžbu iným spôsobom. Nakoniec zistíme, že láska, ktorú sme hľadali, je rovno pred nami. Boh už svoje rozhodnutie urobil. Stojí pred nami s náručou otvorenou dokorán. Raz a navždy nám hovorí: „Vybral som si ťa.“ Keď prijme pozvanie nášho Nebeského Otca stať sa súčasťou jeho rodiny, naozaj mu patríme už navždy.

Žijeme vo svete „Hľadá sa...“ inzerátov. Niektoré z nich sú vytlačené na papieri; ale oveľa viac ich je nevyslovených.

Hľadá sa:

Žena, ktorá je dokonalou priateľkou, mamou, manželkou, spolupracovníčkou, gazdinkou, kuchárkou, šoférkou, intelektuálkou, oporou, a ešte oveľa viac.

Ľudia s chybami, reálni, v procese premeny sa hlásiť nemusia.

Boh má v hlave úplne inú predstavu.

Hľadá sa:

Žena, ktorá je nedokonalá, potrebuje milosť, nádhorne obdarovaná, s chybami, krásna, ktorá sa odváži veriť, že je napriek tomu všetkému milovaná Bohom, ktorý má úžasný plán pre jej život.

Hlásiť sa nemusíš.

Bola si už vybratá.

Premýšľaj:

1. Prečítaj si Prvý Petrov list 2, 4-10. Čo pre teba znamená byť vybratá Bohom?
2. Ktoré klamstvá ti bránia úplne uveriť tomu, že On si ťa vybral?
3. Čo je tou pravdou, ktorej sa môže pridržať tvoje srdce dnes?

Odpoved':

Pane, som ti tak vďačná, že si si ma vybral. Moje srdce patrí tebe. Chcem dnes, aby si vedel, že...

Liv Polcová,

Spracované podľa:

DVD J&S Eldredge, Captivating

Knihy Holley Gerth, God's Heart for You (Od vety „Ježiš na tento výkrik nášho srdca odpovedá.“ Je to takmer doslovný preklad tej knihy)

SKILLET

Čaute. Moje meno je Dominik a budem Vás sprevádzať svetom kresťanskej hudby. Písať o známych či neznámych kapelách. O nových albumoch, hudobných talentoch a tak ďalej. Je to svet mne veľmi blízky a verím, že sa Vám to bude páčiť a redakcia ma schváli a bude to aj vytlačené a predajné a zarobím strašne veľa peňazí tým, že si PodNebie kúpíte. Ďakujem Vám. :D

História a pôsobenie

Úplne prvá kapela, ktorá bude predstavená, je kresťanská rocková, hard rocková, alternatívne rocková, nu-metalová americká skupina Skillet, pochádzajúca z Memphis-u, štát Tennessee. Vznikla v roku 1996 tak, že sa spojili hudobníci Ken Steorts a John Cooper. Názov skillet v preklade z angličtiny znamená panvica. John Cooper skupinu prirovnal k omelete, povedal : „Všetko sme hodili dohromady, bez toho aby sme vedeli čo z toho bude.“ Odtvtedy kapela prešla rôznymi zmenami členov. Za celú dobu svojho pôsobenia Skillet vydala 9 albumov. Posledný s názvom Rise (Povstaň, Vstaň) vyšiel v júni minulého roka. Počas svojho už skoro 18-ročného pôsobenia Skillet predali vyše 2 milióny albumov (a to len v USA).

Úspechy

Skillet bola nominovaná na ocenenie Grammy v roku 2005 a 2007 v kategórii *Najlepší gospelový album roku*. Pieseň *Sick of it* vyhral minulý rok ocenenie najlepšia rocková pieseň GMA Dove Awards, čo je udeľovanie cien v kresťanskej hudbe rovné hudobnej Grammy. A taktiež kopol ďalší ocenení a nominácií. Napríklad ich pieseň *Monster* má na youtube viac ako 62 miliónov pozretí, čo je dosť :).

Posledný album Rise

Líder kapely, John Cooper o albume povedal : „Najväčším vplyvom na album boli naši fanúšikovia. To čím si prechádzajú. Pretože to viem, rozprávam sa s nimi. “

Ďalej hovorí : „Rise je príbeh priemerného amerického tínedžera. Nevie, čo má robiť vo svete plnom neuveriteľných problémov, ako sú strelba v školách, bombové atentáty, všetky tieto svetové masové problémy. Taktiež aj to, čo mu Hollywood tlačí do hlavy, kým má byť, spolužiaci, ktorý ho šikanujú, alebo to, že jeho rodičia sú rozvedení. Tento album je o tom nájsť, kým skutočne som, nájsť bezpečie. Nájsť vieru v tomto pohasínajúcom svete. Nie je to len poslanstvo pre kresťanov, ale pre všetkých ľudí.“

Album je energický, piesne sú parádny rock ale sú tu aj krásne balady, pre jemnejšie povahy (napr. *American Noise, Everything goes black, Fire and Fury*). Na internete si môžete pozrieť aj oficiálne videoklipy k piesňam *Rise, Not Gonna Die, American Noise a Sick of It*. S týmto najnovším albumom bola kapela dokonca už aj na európskom turné. Navštívili nám najbližšie Prahu a Viedeň, kde robili predskokana známej kanadskej rockovej formácii Nickelback.

Je ich hudba kresťanská?

Často sa môžete stretnúť na internete s touto otázkou. Sú? Nie sú? John Cooper hovorí: „Áno, spievame o našej viere ale nie všetky naše piesne sú o nej. Často máme možnosť sa rozprávať s ľuďmi tvárou v tvár a môžeme im povedať prečo verím v to, čo verím. Robíme skratka hlasnú hudbu.“ Podľa mňa prinášajú svetlo do tohto hudobného žánru. Mne sa to veľmi páči, môžu priniesť svetlo evanjelia, kde by sa inak nedalo dostať.

Album *Rise* vyzýva k tomu povstať do revolúcie. Revolúcie lásky, nádeje a viery. Tak čo pridáš sa?

PREKLAD NOT GONNA DIE BY SKILLET

*Obklopení smrťou sa moje srdce spo-
maľuje
Nezoberiem si urážky tohto sveta. Ne-
vzdám sa. Odmietam to.
Je to pocit ako keď si ohnutý a zlomený
Je to pocit, ako by ti ukradli časť
Keď odchádza všetko čo miluješ
Stoj pevne na tom, v čo veríš*

*Posledné čo som počula bolo ako si
zašepkal zbohom
A potom som ťa počula umierať*

*Nie, dnes večer nezomriem.
Musíme stáť a bojovať. Navždy.
(Nezatváraj svoje oči)
Nie, dnes nezomriem
Musíme bojovať za nás, spolu.
Nie, dnes nemusíme zomrieť.*

*Lámem ich putá
Pretože, ja nebudem kontrolovaný
Pravda ma oslobodila a oni ma nemôžu
udržať
Toto je ten pocit, keď berieš svoj život
späť
Toto je ten pocit, keď konečne bojuješ*

*Keď ma život zatlačí, ja zatlačím silnej-
šie
Čo ma nezabije, to ma posilní*

*Posledné čo som počula bolo, ako si
zašepkal zbohom
A potom som ťa počula umierať*

*Nie, dnes večer nezomriem.
Musíme stáť a bojovať. Navždy.
(Nezatváraj svoje oči)
Nie, dnes nezomriem
Musíme bojovať za nás, spolu.
Nie, dnes nemusíme zomrieť.*

REBELÚCIA V KLÁŠTORE

THE REBELUTION
1 TIMOTHY 4:12

Ešte stále sa považujem za mladú sestru, i keď môj vek začína na tri- a nekončí na –násť. Kniha Robiť ťažké veci napísaná tínedžermi a určená tínedžerom ma však dostala.

Už v septembri 2011 sa v knihkupectvách objavila nová kniha. Mladí autori Alex a Brett Harrisovci ňou spustili veľké hnutie mladých s myšlienkou *Robiť ťažké veci* (*Do hard things*). Slovenským tínedžerom ju prinieslo vydavateľstvo Kumran. Dodnes neviem ako a prečo oslovili práve mňa, no ešte pred jej vydaním ma poprosili o recenziu, tak som zapla počítač a pustila sa do čítania. Čítala som ju kvôli deckám, avšak kniha začala prevracaať naruby aj môj život. Rehoľný život.

Pojem *rebelúcia* (*The Rebelution*) vznikol kombináciou slov rebélie (vzbura, odpor) a revolúcia (prevrat, zmena). Je to rebélie proti rebelovaniu – inak povedané *Vzbura tínedžerov voči malým očakávaniam*. Alex a Brett síce vymysleli názov, ale rebelúcia je niečo, čo robí Boh v srdciach tejto generácie. Sv. Pavol v *1 Tim 4, 12* píše: „**Nech nik tebou nepohŕda preto, že si mladý; ale buď vzorom veriacim v slove, v správaní, v láske, vo viere, v čistote.**“ Inými slovami, mladí sú povolani byť vzorom vo všetkých oblastiach života.

Hlboko v srdci každý z nás, zasvätených, chce žiť radikálne svoj zasvätený život. Máme na to dokonalé podmienky, aby sme ho žili, dokonca to aj dokážeme. Samozrejme, s nevyhnutnou pomocou nášho Boha. Neprišli sme, aby sme sa mali dobre. Iba dobre. Ak áno, tak to mali prekuknúť formátori v počiatočnej formácii. Verím každému zasvätenému, ktorého srdce piští po evanjeliom radikalizme. Povedzme si však

úprimne: niekde medzi mojou prvotnou túžbou a súčasným stavom sa to pokazilo.

Typický postoj rebelucionára je prevýšiť očakávania. Nechcem tu robiť okienko so spytovaním svedomia. Len sa delím s tým, čo vo mne vyprovokovala táto kniha. Nemyslím, že v našich spoločenstvách od seba navzájom veľa čakáme. Možno sme ani nerozmýšľali, či sa dá niečo robiť s tým, aby sme prevýšili očakávania (ktoré na nás niekto má či nemá). Žijeme si spokojní s tým, že nevytýčame z radu. Živíme strach z toho, že by sme mali robiť niečo, pri čom budeme musieť vyjsť zo seba, ponúknuť svoje dary a talenty, risknúť, že sa pustíme do niečoho, v čom zatiaľ nie sme doma, čo nepoznáme a čo nikto z našich spolubratov alebo spolusestier nerobí. Porovnávame sa a napokon to uzavrieme, že pre Boha a šírenie jeho kráľovstva robíme predsa dosť a aj tak od nás už nikto viac čakať nemôže. Opak je pravdou: práveže môže. A aj čaká.

Sv. František z Assisi túto myšlienku už dávno pochopil, keď vo svojich spisoch vyzýva bratov „**konať viac a väčšie veci.**“ On sám rebeloval proti rebelovaniu. Najprv bol rebelom a šlo mu to celkom dobre, aj iných vedel pre to nadchnúť. Typický František! Potom rebeloval proti malým očakávaniam. Nikto od neho nič nechcel, nečakal. Až na Boha. Napokon aj on veľa očakával od iných: že budú **konať viac a väčšie veci.**

Konať veľké a ťažké veci prináša so sebou risk, že si ma iní všimnú, že stratím status

nenápadnej sestry či brata. Nechápte ma zle, nie som proti pestovaniu nenápadných čností či nenápadného zasväteného života. Práve naopak. Veľmi túžim byť obyčajnou sestrou. Byť či zostať obyčajným sa však s myšlienkou robenia ťažkých vecí nevylučuje. Sv. František povedal aj toto: „*Blahoslavený sluha, ktorý sa nepovažuje za lepšieho, keď ho ľudia obdivujú a vychvaľujú, než keď ho považujú za bezvýznamného, jednoduchého a opovrhovaného, lebo človek je len taký, aký je pred Bohom, a nič viac.*“ (Napomenutia 19, 2)

Nejde však o to, aby sme konali akúkoľvek alebo každú ťažkú vec, či aby sme sa pustili do nezmyselných ťažkých vecí len preto, že sú ťažké. Ťažké veci nám nezaslúžia, že nás Boh bude viac milovať. Nikdy nás nebude a nemôže milovať viac ako nás miluje práve teraz. Ide len o to, aby sme robili ťažké veci na slávu toho, kto nás zachránil. O nič iné a o nič viac.

Kniha Robiť ťažké veci ma usvedčila. Potrebujem sa vzoprieť malým očakávaniam a pustiť sa do ťažkých vecí. Ktoré sú to? Päť druhov ťažkých vecí, ktoré môžu zmeniť váš svet:

1. Veci, ktoré vás vyvedú mimo vašej zóny komfortu
- *riskovať, aby ste rástli.*
2. Veci, ktoré presahujú očakávania alebo to, čo sa vyžaduje a je nevyhnutné
- *snažiť sa o dokonalosť.*
3. Veci, ktoré sú priveľké na to, aby ste ich zvládli sami
- *snívať a trúfať si na veľké veci.*
4. Veci, ktoré sa nevyplácajú okamžite
- *veriť a vyberať si integritu.*
5. Veci, ktoré idú proti norme danej kultúrou
- *postaviť sa za to, čo je správne.*

Nikdy nie je neskoro ROBIŤ ŤAŽKÉ VECI.

(pokračovanie nabudúce)

s. Františka

„*Blahoslavený sluha,
ktorý sa nepovažuje za lepšieho,
keď ho ľudia obdivujú a vychvaľujú,
než keď ho považujú za bezvýznamného,
jednoduchého a opovrhovaného,
lebo človek je len taký,
aký je pred Bohom, a nič viac.*“

(sv. František z Assisi: Napomenutia 19, 2)

foto: katgymbs.sk

Čo s MOJÍM TELOM?

Článok je určený najmä slobodným chlapom. Spadáš do inej skupiny čitateľov? Myslíš, že aj tak si prídeš na svoje.

„Čistota nie je hnusný údel spojený s askézou a odopieraním si všeho-všudy.“ Mal som potrebu v úvode povedať, čo čistota nie je. Teraz si skúsme povedať čo je a ako ju dosiahnuť.

Čistota sa dá chápať aj ako „dar“. Poďme si to rozmeniť na drobné a pokúsiť sa objasniť, ako sa k čistote dopracovať. Pre prehľadnosť a jednoduchosť rozložím dosiahnutie čistoty na šesť krokov. Poďme na to.

Na ceste k čistote je nevyhnutné akceptovať svoje pohlavie. Priať ho so všetkým, čo k nemu patrí. Slasť, starosti, správna dávka hanblivosti, emocionálne výkyvy. **Prvý krok** k dosiahnutiu čnosti čistoty: Akceptuj fakt, že si žena a nie muž, či naopak. Prvým krokom je **sebaprijatie**. Môžeš to urobiť tak, že Bohu poďakuješ za svoju pohlavnosť, pýtaj sa čomu nerozumieš, vykrič všetok hnev, akékoľvek bremeno, poďakuj za radosti.

Chlapi! A nie len... V čom zväčša spočíva náš boj o čistotu? Po mnohých rozhovoroch viem, že zväčša začína a končí v „zabarikáovaní“ nečistých myšlienok (sexuálnych predstáv), prípadne nainštalovaní si nejakého „porno-blokačného“ programu do notebooku. Nie je to úplne zle. Jednoznačne oboje treba. Snažíš sa však začať tým, čím by celkový boj o čistotu mal končiť. Povedali sme, že sa potrebujeme „akceptovať“. Začať sa rešpektovať v celej svojej šírke, hĺbke, s emóciami, pocitmi, žiadosťami. Áno, prijmi aj negatívne stránky svojho „JA“. Hriechy, chyby, nedokonalosť, predstavy, túžby.

Ak sa tvoj boj o čistotu obmedzil len na blokáciu myšlienok, vytesňovanie a odmietanie vzrušenia, v konečnom dôsledku odmietaš svoju pohlavnosť, sexualitu, svoje pohlavné ústroje, myseľ, základné pudy. Boh ti daroval pohlavie, vložil do teba „chuť“

sa rozmnožovať, plodiť, byť uspokojený a šťastný. Neodmietaj to. Ak to robíš, žiješ v schizofrénii. Na jednej strane sa snažíš seba-prijať a na druhej odmietaš svoje pohlavie a prirodzenú „chuť“ plodiť. Snažíš sa zabudnúť na svoje pohlavné orgány.

Podstatou celibátu nie je zabudnúť na svoje pohlavie. Hovorím celibátu, veď čo iné my slobodní kresťania žijeme? Dočasný celibát.

Po sebaprijatí, čistotu začínaš nadobúdať praktizovaním iných troch čností. Sú to tieto: Cudnosť, miernosť, zdržanlivosť. Tieto tri sú piliere čistoty. Najprv musíš začať rozvíjať a pestovať návyky v týchto troch oblastiach. Cudnosť nie je archaický termín. Cudnosť je forma skromnosti. Ide o úctu. Úctu k sebe samému. Rešpektovanie svojej intimity. Priznanie a rešpektovanie dôstojnosti, ako svojej, tak dôstojnosti iného. Po sebaprijatí tu máme **krok druhý: zvykáš si úctivo sa o sebe vyjadrovať**. Nepodceňovať sa, nepreceňovať. Zvykáš si slušne hovoriť a s úctou premýšľať o sebe aj iných. Vymeniš čas premýšľania nad chybami ostatných za úvahy o tom, ako ich povzbudiť a rozosmiať. Chváľ (nezhadzuj), pestuj svoju slovnú zásobu. Vulgárne slová a dvojzmyselné reči a vtipy majú vplyv na tvoju čistotu: „*Smilstvo a akákoľvek nečistota alebo lakomstvo nech sa ani len nespomenú medzi vami, ako sa patrí na svätých, ani mrzkosť ani hlúpe reči a neprístojné žarty, lebo to sa nesluší; radšej vzdávajte vďaky.*“ (Ef 5,3-4).

Krok číslo tri. Miernosť a zdržanlivosť. V praxi to znamená nájsť správnu mieru. Správne vyvážiť svoje aktivity. Bojuj proti pasivite. Nájdi správnu mieru vo všetkom čo robíš. Maj svoj denný režim. Aplikuj miernosť a zdržanlivosť všade kde sa dá. Práve

ony ťa podržia v tvojom doslova „fyzickom zápase“. Neznamená to len „čosi nerobiť“. Práve tu je chyták. Toto ti povie každý druhý mudrlant. Ak si dlhodobo uponáhľaný, unavený a prepracovaný dopraj si dni, hodiny, chvíle oddychu, pokoja a potešenia. Sú rovnako dôležité ako povinnosti.

Čistota je zároveň milosť, dar Ducha Svätého. Tvoje vlastné snaženie, formácia charakteru je korunovaná Bohom v modlitbe. **Krok číslo štyri.** Uspokojivý, dostatočne **hlboký duchovný život**. Je to jedna z podmienok.

Krok piaty. Súčasťou života v čistote u slobodného je **sebapoznanie**. Striednosť v požívaní nápojov a jedla. Veľmi dobré je večer vynechať korenisté jedlá a poriadne sa v intímnych partiách umyť.

Teraz to najdôležitejšie. **Krok šiesty.** Je úplne prirodzené, že ten **všľachtý pocit v podbruší jednoducho príde**. Čo s ním? Ako sme už povedali, zmyslom sexuality je obdarovanie. Nesnažíme sa ju dosiahnuť len preto, aby sme si povedali: „Mám ju!“. Telo udržuješ bez poškvrny, pútaš myseľ a obriezku srdca podstupuješ z oveľa vznešenejšieho dôvodu, ako sebauznania. Zmyslom čistoty je darovanie, obdarovanie. Čo v ťažkej chvíľke? Čo so vzrušením? Daruj ho. Komu? No nemyslím na smilstvo ani cudzoložstvo, to nie. Komu mám však svoje túžby po uspokojení darovať? **Daruj všetku svoju túžbu Bohu**. Viem, je to ťažké, Boh je duch. Skús to spraviť nasledovne:

„Pane nepomýlil si sa, dal si mi mnoho sily. Som na tvoj obraz, vo mne je život. Dávam ti tento pocit. Toto chvenie, uspokoj ho, naplň moju potrebu. Naplň ma. Daj sa mi lepšie spoznať. Vytvor so mnou hlboký vzťah.“

Iste, nebudeš očakávať momentálny orgazmus. Prirodzene sa tvoje telo uvoľní v spánku (polúcia). Nie je však dobré vytesniť svoje najprirodzenejšie pudy. Raz explodujú. Usmerni ich, nasmeruj ich späť k ich najpôvodnejšiemu počiatku. Toto je to, keď ti kňaz povie: „Modli sa!“. Po takejto ceste konečne nachádza svoje správne miesto

odopieranie si, odmietnutie nezriadených sexuálnych túžob, blokačný program v PC a odmietanie momentálnych pokušení. Všetky spomínané kroky, realizované jeden po druhom, ťa v momente patriacom žiadostivosti podržia. Už budeš totiž vytrénovaný zdržať sa, mierniť sa a vážiť si seba a svoje staršie rozhodnutia. Žiadostivosť totiž nie je hriech. Žiadostivosť je „forma silnej túžby“.

Radosť z čistoty spočíva v prekračovaní seba, nadväzovaní vzťahov v ktorých nachádzame omnoho väčšie uspokojenie, aké si vieme poskytnúť sami. Čistota nie je pasívna. Je plodná a prinesie ti kreativitu, porodí čiru, alebo ak chceš – čistú lásku. Ak dosiahneš čnosť čistoty, v tvojom živote sa zrodí množstvo zdravých, hlbokých a priateľských vzťahov. Počínajúc vzťahom s Bohom. Práve pre toto je sexualita dar a čistota radosť. **Ona ťa učí zamerať svoju fantáziu lásky na druhého. Ona je zameraním fantázie lásky, úcty, pozornosti, miernosti, ľudskej dôstojnosti druhého na teba. Ježiš bol už v prvom storočí označený gréckym slovom „eros“. V zjednodušenom podaní, je to pojem označujúci intímnu, horúcu lásku.** Tvoja duša a Boh vytvárajú milujúcu dvojicu. Ja viem, je to riadna mystika. Spomínal som, že sa treba zakoreniť v modlitbe? Tam tento rozmer vzťahu s Bohom naplno pochopíme.

R

PS: Od dvadsaťročného muža či ženy nemožno očakávať rovnakú dokonalosť ako šesťdesiatročného mnícha. Ani Rím nepostavili za jeden deň. Nebuď preto sklamaný, ak čistotu nedosiahneš hneď na druhý deň po svätej spovedi. Všimol som si totiž, ako mnoho ľudí urobí z hriechov v oblasti čistoty stred svojho života. Tu by som rád povedal, že **život kresťana má byť Kristocentrickým**. Ježiš je centrom. Duchovné napredovanie sa nemeria kratším registrom priestupkov na spovedi. Centrom života s Bohom nie je hriech, ale čas strávený s ním.

AKO SA PREJAVUJE EMOCIONÁLNA (NE)ZRELOSŤ

V poslednom článku sme sa zaoberali tým, čo je to emocionálna zrelosť, ako sa prejavuje či neprejavuje, aká je k nej cesta a akú má súvislosť so vzťahmi. Teraz si rozoberieme jeden konkrétny príklad z už spomínanej knihy od Dr. Clouda a Dr. Towsenda – Hranice v chození, kde si ukážeme, ako sa prejavuje emocionálna (ne)zrelosť človeka v chodení.

Jedno z hlavných posolstiev autorov tejto knihy je to, že chodenie je dobré a môže človeku priniesť veľa dobrých skúseností do života, veľa sa počas chodenia môže naučiť a v neposlednom rade pomáha emocionálne dozrievať. Je to tiež čas, ktorý si tí dvaja majú užívať. Zároveň je potrebné, aby sa držali určitých hraníc a pracovali na sebe. Jedným z podstatných prvkov každého vzťahu je pravda. Keď nás totiž niekto klame, nikdy vlastne nevieme na čom sme. Na druhej strane, ak niekto klame, svedčí to o jeho emocionálnej nezrelosti, pretože ľudia väčšinou klamú zo strachu či egoizmu. Autori tiež hovoria, že „tam, kde je klamstvo, nie je miesto pre vzťah.“

Príklad Karen a Matta s popisom

Karen mala Matta veľmi rada, ale po niekoľkých mesiacoch vzájomného kontaktu si uvedomila, že jej vzťah k nemu nesmeruje k ničomu dlhodobejšiemu. Rada s ním trávila čas, ale Matt o nej postupne začal uvažovať vážnejšie ako ona o ňom. Prestal sa stretávať s inými ľuďmi a začal s ňou zaobchádzať ako so svojou priateľkou.

Vidíme tu zárodok konfliktu a situácie, ktorá sa deje bežne – keď jeden cíti niečo iné ako ten druhý. A je tu aj prvý problém na strane Matta, pretože je v poriadku, keď s niekým chceme budovať hlbší vzťah, ale je vždy nebezpečné, ak kvôli tomu prerušíme ostatné kontakty, pretože tak môže dôjsť k strate reálneho pohľadu na vzťah i na svet a človek môže uletieť kdesi do nereálna, čo

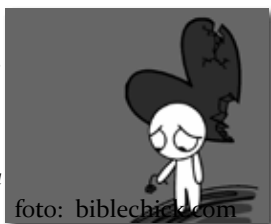
sa na nešťastie často aj deje. Tiež to svedčí o nezrelosti človeka v zdravom budovaní vzťahov, ak kvôli jednému vzťahu zrazu pretrháva ostatné. Navyše tu neraz potom vzniká aj nezdravá naviazanosť na partnera, keďže po čase môže ostať jediným človekom, s ktorým sme v kontakte.

Najprv jej vážnosť jeho úmyslov prekážala, ale snažila sa to ignorovať. Koniec koncov sa s ním mala dobre a na pokračovaní ich vzťahu nevidela nič zlé. Jeho láska k nej však stále rástla a objavovali sa aj ďalšie známky toho, že je „zamilovaný až po uši“. Čím bol zamilovanejší, tým viac v sebe potlačovala vedomie, že k nemu nie je úprimná. „Veď nikomu neubližujem,“ presviedčala sa.

Napriek tomu, že Karen chcela odísť a prekážala jej vážnosť Mattových úmyslov, nedokázala povedať pravdu, dokonca aj keď videla ako sa Mattove city neustále prehlbujú. Navyše sa samu seba snažila presvedčiť o tom, že je to v poriadku. Tu sa môže prejavovať na jednej strane strach u Karen byť úprimnou, lebo sa obáva následkov, a na druhej strane podpora, záujem či náklonnosť z Mattovej strany sú veci, ktorých sa človek ťažko zrieka. V každom prípade však najhorším výsledkom toho bolo, že Karen začala klamať.

Potom spolu raz neskoro večer pozerali televízor, keď sa zrazu k nej naklonil a pobožkal ju. „Milujem ťa,“ povedal jej nežne. Karen celá stuhla. Božk mu však opätovne a správane sa akoby sa nedialo nič zlé. Po chvíli povedala, že je unavená a že si chce ísť ľahnúť. Poprial mu dobrú noc a on odišiel.

Karen si uvedomila, že toto je už na-

ozaj zlé a určite nechcela, aby to prišlo až sem, avšak ani v tejto rozhodujúcej situácii nedokázala povedať pravdu. Na začiatku bežný problém tak neustále rástol. A z praxe najhoršími problémami sú mnohokrát také, ktoré na počiatku nemusia byť nijak vážne, ale neriešia sa a postupne prerastú do neprekonateľných veľkostí.

Matt bol od šťastia celý bez seba. Pripadalo mu, že obaja vstúpili na novú rovinu vzťahu. Plánoval si ich spoločnú budúcnosť a stal sa z neho iný človek. V tú noc zaspával s myšlienkami na ich spoločný život.

To spôsobilo, že Matt uveril tomu, že to všetko má zmysel a je to naozaj vzájomné. Z toho však vyplýva, že buď to Karen fantasticky hrala, respektíve potláčala v sebe ten rozpor, alebo bol Matt zaslepený svojou láskou k nej. To druhé je veľmi pravdepodobné, vzhľadom k tomu, že prerušil kontakty s inými a nemal tak možnosť iného pohľadu na vzťah. Sám bol „po uši zamilovaný“, z toho je zrejmé, že úplne prehliadal akékoľvek náznaky, ktoré mohli nasvedčovať, že nie je všetko tak, ako vyzerá.

Čo myslíte, kam sa ich vzťah uberal? Boli tu dve možnosti. Karen mohla na druhý deň Mattovi zavolať a povedať mu: „Musíme sa porozprávať. Keď si mi včera hovoril, že ma miluješ, nebolo mi to príjemné. Nemyslím si, že k sebe cítíme to isté. Pravdepodobne nemierime obaja tým istým smerom a myslím si, že by sme mali byť len priatelia.“ To sa však nanešťastie nestalo.

Karen svoje negatívne pocity ignorovala a ďalej sa s Mattom stretávala tak, ako keby sa nič nezmenilo. On bol do nej stále viac a viac zamilovaný a ona mu to dovoľovala. Bral ju na úžasné miesta a na skvelé akcie, venoval jej veľa času a pozornosti, dvoril jej a celý čas si myslel, že spolu naviazali vážnu známosť. Nebránila mu v tom. Bolo jej s ním dobre, ale musela ignorovať, ako v nej postupne narastala priepasť medzi tým ako sa správa a tým, čo cíti.

Karen si uvedomovala čo robí a vedela, že čím neskôr to povie, tým horšie to skončí (hlavne pre Matta). Z kruhu, do ktorého sa

zamotala sa nevedela dostať napriek vzrastajúcemu nepokoju. A tak problém stále rástol - čo môže vyústiť do toho, že človek seba samého úplne zaprie alebo to skôr či neskôr aj tak celé prepukne a pravda vypláva na povrch.

Povedala si však: „Je to fakt skvelý spoločník. Prečo by som sa s ním nemohla stretávať aj naďalej?“ Pokračovalo to tak do chvíle, kým Karen nezatúžila po zmene a nepocítila, že jej Matt tak trochu stojí v ceste.

Jej vnútorný nepokoj, ale naďalej rástol až prišiel zlom, kedy zatúžila po zmene a chcela z toho naozaj von.

Nakoniec mu teda musela povedať pravdu o tom, že sa s ním už nechce stretávať.

Povedala mu, že podľa nej ich vzťah „nikam nevedie“.

Po niekoľkých mesiacoch „ťahania Matta za nos“ mu povedala pravdu. A čo to urobilo s Mattom?

Matt bol zničený. Nemohol tomu uveriť. Vyzeralo to tak slubne a zrazu je všetkému koniec. Ako sa to mohlo stať? Vo svojom rozčarovaní ešte dlho potom nechcel ani len počuť o chodení.

Praskla obrovská bublina, ktorá nikdy nemusela vzniknúť a ktorá priniesla veľké zranenia. Mnohí slobodní sa nachádzajú v podobnej situácii ako Karen a Matt. Obe postavenia sú bolestivé, ale Matt bol na tom nepochybne horšie. Uveril klamu, že veci sa majú inak ako skutočnosť. Jeho srdce potom reagovalo na to, čo vyzeralo ako skutočnosť - a to mu spôsobilo skutočné zranenie. Matt by dopadol oveľa lepšie, keby bol býval skôr zranený, hneď ako si Karen uvedomila, čo sa deje. Jeho dôvera k ženám sa tak mohla zvýšiť. Stal sa však opak.

Nakoniec by som chcel podčiarknuť, že základom každého vzťahu je **byť vždy úprimný** a okrem partnera **byť v kontakte aj s priateľmi**. Keď si z tohto článku odnesiete len tieto dve veci, tak už to vám môže v živote veľmi pomôcť.

Kubbci

Henry Cloud a John Townsend: Hranice v chodení

NOC S KRÁĽOM

Už dávno ste nevideli filmové spracovanie nejakého biblického príbehu? Tak jeden z nich tu pre vás mám. Ak ste náhodou pozabudli na životnú cestu Ester, ktorá sa stala manželkou perzského kráľa, môžete si ju pripomenúť vďaka snímke Noc s kráľom.

Táto historická dráma je inšpirovaná udalosťami, ktoré sú opísané v Starom zákone.

Keďže ide o film z americkej produkcie, asi nikoho neprekvapí, že niektoré scény sú trochu prikrášené, a preto neočakávajte stopercentnú zhodu. Pokojne však odpustite réžii zopár takýchto nedokonalostí a sústreďte sa skôr na posolstvá nesúce sa vo filme rôznymi kanálmi. Jedným z nich sú ústredné postavy, najmä kráľ Asuer a jeho druhá manželka Ester. Za pomerne krátky čas si prechádzajú viacerými fázami partnerského vzťahu. Ubehli odvtedy už tisíce rokov, no napriek

foto: christianfilmdatabase.com

tomu je krásne vidieť paralelu s príčinami problémov aj medzi súčasnými manželmi. Zatajovanie dôležitých informácií, nedostatočná komunikácia, vlastná pýcha či chránenie svojho ega spôsobuje väčšinu konfrontácií medzi mužom a ženou dodnes.

Prečo máme byť smädní po vojne, keď sa môžeme zhlboka napiť mieru?

Postava židovského dievčaťa, oplývajúceho rozumom a zároveň krásou, si získava vaše i kráľove sympatie. Niet divu, že zohráva

dôležitú úlohu aj v Božom pláne týkajúcom sa židovského národa. Ester je postavená pred množstvo náročných rozhodnutí a neľahkých skutkov, no vďaka viere v nich obstojí a stáva sa záchrankyňou svojho národa. Starý zákon je plný bojov, krviprelievania a naozaj pôsobivo rýchlej „spravodlivosti“, preto nechýbajú ani v tomto filme aspoň malé ochutnávky aj tejto stránky danej historickej epochy.

foto: sonomachristianhome.com

Stráviť spolu večnosť nachádzaním pravdy.

Vzhľadom na to, že film vznikol v roku 2006 môžete sa tešiť aj celkom modernému spracovaniu. Oku určite ulahodia honosné interiéry paláca, kostýmy dotiahnuté do posledných detailov, striedajúce sa scény neustále posúvajúce dej príbehu, ktorý vás intenzívne drží v napätí. Audio stránka filmu umocňuje nielen emotívne pasáže snímky, ale

taktiež dotvára jej historický podtón. Počas filmu budete mať možnosť nechať sa osloviť viacerými nadčasovými myšlienkami, no nie všetky dostanete jednoducho naservírované. „Božou slávou je skryť podstatu vecí,“ ako zaznieva v jednej zo scén. Preto majte uši, oči a najmä srdce otvorené, aby ste dokázali objaviť aj ukryté pravdy...

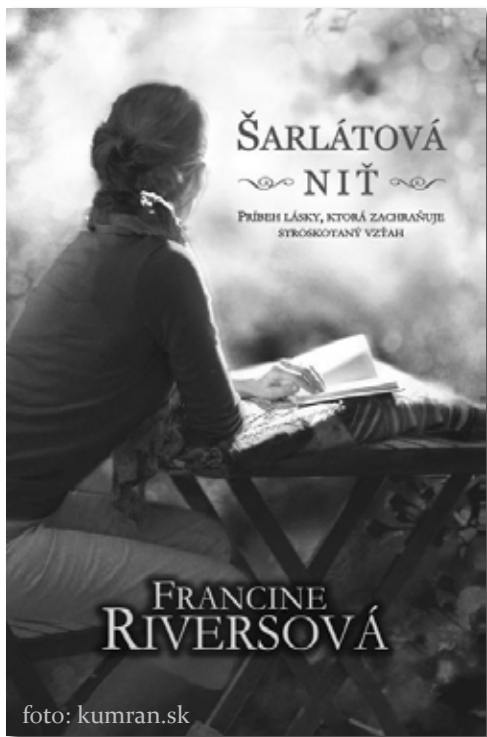
Ada

ŠARLÁTOVÁ NIŤ

Pútavý názov knihy a ešte pútavejší obsah. Pri prvom počutí tohto názvu som si predstavila náučnú duchovnú publikáciu na tému vzťahy. No pri prvom kontakte s ňou ma čakalo prekvapenie. Išlo o úplne iný žáner a to o tristo stranový román.

Žiaden sladký príbeh, žiadne sladké scény, ale tvrdá realita, ktorej čelili dve hlavné hrdinky tohto diela. Bola ňou Sierra Madridová, manželka a matka v súčasnosti, ktorej sa život prevrátil na ruby po presťahovaní z rodného Healsburgu do Los Angeles. A Mary Kathryn McMurrayová, dcéra, manželka a matka v období osídľovania amerického Západu. Dve ženy z úplne iného obdobia, ktoré spája roztrhaný denník. Ten Sierra venuje matka ako pamiatku na ich zosnulú prateľu Mary Katryn. Ako ho Sierra začne čítať, uvedomuje si, že má toho spoločného s Mary Kathryn viac, ako by sa dalo čakať. Tým najhlavnejším je vzdor a pochybovanie o Bohu. To akým spôsobom Boh zasiahne do ich srdca, dá im život v plnosti a prečo sa tento titul volá Šarlátová niť, vám prezradia samotné strany knihy.

Čítanie knihy ide ľahko a rýchlo. Jednoduchý dej je však plný veľa obohacujúcich myšlienok, zamyslení a návodov ako s Božou pomocou zvládať každodenné problémy

vedúce k veľkej búrke a to najmä v manželskom a rodinnom živote. Francine Riversová opäť vo svojom diele predviedla spisovateľské majstrovstvo a prostredníctvom slov či riadkov dokázala zasiahnuť čitateľa a svedčiť o veľkej Božej láske. Nakoniec ešte jedno malé upozornenie pred tým ako sa začítate. Pripravte si vreckovky.

romana.

PRVÁ POMOC MANŽELSTVU!

Recenzia knihy: *Moje túžby, tvoje túžby.*

Amerika, píše sa rok 1960 a miera manželstiev, ktoré sa končili rozpadom, stúpila z 10% na viac ako 50%. Väčšina odborníkov na otázku manželstva bola bezmocná a z manželského poradenstva sa stala najmenej úspešná forma terapie vôbec. Psychológ Willard F. HARLEY prijal toto zistenie ako výzvu a jeho netradičný prístup k tomuto problému ho priviedol k zisteniu, ktoré spísal v jednej z najlepších kníh o manželstve, aká bola kedy napísaná. Ako sa mu to vôbec podarilo?

Doktora Willarda HARLEY-a ako psychológa raz oslovil jeden z jeho známych s prosbou o radu, ako má zachrániť svoje manželstvo. Jeho rada však nepomohla, jeho priateľ sa rozviedol a on sa ako psychológ cítil previnilo a neschopne. Rozhodol sa preto viac zamerať svoju pozornosť práve na problémy v manželstve. Túto oblasť začal študovať najmä v literatúre, ale po čase zistil, že to nikam nevedie. Jeho kolegovia takisto ako on nedokázali zabrániť ďalším rozvodom. Uvedomil si však jednu zásadnú vec. Všetky doterajšie metódy terapie sa zameriavali na to, čo vedie k rozpadu manželstva a potom sa to snažili eliminovať. On sa však rozhodol pátrať po tom, **čo v manželoch zapaľuje lásku**. A tak sa začal bezplatne stretávať s manželmi, ktorí stratili vo svojom vzťahu iskrú a pýtať sa ich, čo ich robí šťastnými. Výsledok jeho zistenia bol prekvapivo jednoduchý. Každý z nás má emocionálne potreby a túžby. Ak má manželstvo dobre fungovať, musia si manželia navzájom uvedomovať tieto potreby a naučiť sa ich napĺňať. Identifikoval preto desať najdôležitejších potrieb u mužov a žien. Ako sám tvrdí: „Vedieť, čo robí partnera šťastným a konať tak, je cesta k harmonickému vzťahu.“

Kniha je skvelá. Ako sa hovorí, triať presne do čierneho. A aj keď nie som ženatý, s kludným svedomím môžem povedať, že

lepšiu knihu o manželstve som ešte nečítal. Autor do nej vložil svoje dlhodobé skúsenosti z praxe a čitateľ to aj môže skutočne v knihe cítiť. Páči sa mi najmä to, že nie je plná teoretických poučiek, ale práve naopak, obsahuje mnoho jednoducho vysvetlených návodov, ako jednotlivé partnerove túžby či potreby napĺňať. Navyše obsah každej kapitoly je podložený príbehom skutočného páru, ktorý ho ako manželského poradcu navštívil. Posledné stránky venuje jednoduchému testu pre manželov, ktorý im pomôže odhaliť ich vlastné najvýznamnejšie emocionálne potreby. Priznám sa, že som po prečítaní tejto knihy svoju priateľku nahovoril, aby sme si spolu tento test spravili. Napriek tomu ako dlho sa už poznáme, dozvedel som sa mnoho vecí, ktoré moja priateľka odo mňa (niekedy podvedome) očakáva. Taktiež ma prekvapilo, že niektoré potreby (napríklad rozhovor) považuje za tak dôležité.

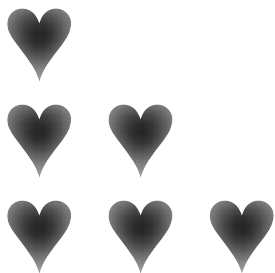
Je mojou veľkou túžbou, aby sa táto kniha dostala do rúk mnohým sklamaným manželským párom na Slovensku. Pretože ma presvedčila, že má potenciál vrátiť do našich manželstiev lásku a pokoj. Najmä, keď je v súčasnosti rodina tak ohrozená. Ako sám autor píše, táto kniha je zatiaľ jedinou, ktorá ponúka manželským párom overený a dokázaný plán, ako obnoviť a zachovať ich vzájomnú lásku.

Tomáš

PODNEBIE

PÁR SLOV O . . .

LÁSKE A ČÍSLACH

Pre dnešok nám budú postačovať iba čísla jeden, dva a tri. Typov lásky je tiež mnoho, pozrieme sa preto iba na lásku muža a ženy (chodiacich spolu, snúbencov, manželov), keďže to je témou čísla.

Číslo jeden

Ak je na lásku iba jeden človek, môže milovať akurát tak seba. Dalo by sa hneď pokračovať argumentom, že v tom prípade je to sebaláska, inak povedané egoizmus.

Lenže človek musí mať rád aj seba. Veď v druhom najdôležitejšom prikázaní je napísané: „...milovať budeš svojho blížneho ako seba samého.“ (Mt 22,39; Mk 12,31; Lk 10,27). Takže láska jedného človeka nie je automaticky zlá, ale tiež nie je témou tohto článku.

Číslo dva

Povedali by sme, že dvaja sú na lásku tak akurát.

Teraz sa pozrime na ten najlepší príklad lásky – na Boha. „My milujeme, pretože on prvý miloval nás.“ (1Jn 4,19) A Boh je v TROCH osobách. Je teda na lásku traja. Prečo by ľuďom mali postačovať dvaja?

Rovnako, keď sa pozrieme okolo seba, vidíme, že sa vzťahy rozpadajú, manželstvá rozvádzajú a ľudia sú nešťastní. Navzájom si ubližujú. Možno práve dnes, keď sa rozvody stali tak bežnými, môžeme lepšie pozorovať, že mnoho ľudí nevie budovať dostatočne pevné vzťahy, nevie ich udržiavať. Vzťahy dvoch ľudí sú teda málo stabilné.

Dieťa

Ak podľa predchádzajúceho odstavca nestacia na lásku dvaja, mali by sme nájsť toho

tretieho. Zrejme prvý, kto nám napadne je dieťa. Rodičia milujú svoje dieťa, ale ich láska k dieťaťu nie je tým, čo by ich dvoch mohlo spájať, nie je to niečo, čo je medzi nimi, ale medzi každým z nich a dieťaťom.

Okrem toho dieťa raz vyrastie a odíde, rodičia ho „majú“ iba na obmedzený čas, avšak pri vstupe do manželstva si sľubujú lásku až do smrti, nie do odchodu detí z domu.

Dieťa zjavne nemôže byť tým tretím.

Ten tretí

Zrejme je jasné, že pokiaľ dieťa nemôže byť tretím, nemôže ním byť ani žiadny iný človek. Vzťah dvoch ľudí nemôže byť založený na treťom človeku. Mali by sme v tom prípade začať hľadať ďalej. V stvorenom svete naokolo by sme asi ťažko hľadali, veď človek je korunou stvorenstva a ak ani on nie je vhodným kandidátom, pátrali by sme márne.

Kto by teda mohol byť tretím? Predsa samotná láska! Teda Láska, ktorou je Boh. (1Jn 4,16)

Mladomanželia sami v prísaha počas svadobného obradu požívajú Boha do svojho vzťahu: „Pred oltárom nášho Pána Ježiša Krista prisahám, že svoj manželský sľub dodržím. Tak mi Pán Boh pomáhaj!“

Daniela

BLAHOŠLAVENÍ MANŽELIA LUIGI A MÁRIA QUATTROCCHIOVCI

foto: knihy.heureka.sk

Luigi Beltrame Quattrocchi sa narodil 12. januára 1880 v Katánii. V roku 1890 sa jeho rodičia presťahovali do Ríma. Tam sa zoznámil a 25. novembra 1905 oženil s Máriou Corsiniovou. Zoznámili sa prostredníctvom svojich spoločných priateľov.

Mali dvoch synov a dve dcéry. Synovia sa stali kňazmi, jeden diecéznym, druhý trapistom. Dcéry žili zasväteným životom, jedna ako laička, druhá ako benediktínka.

Luigi Quattrocchi po skončení štúdia práv na rímskej univerzite La Sapienza pracoval ako právnik na rôznych talianskych ministerstvách. Zapojil sa do katolíckeho laického apoštolátu a sám sa vyznačoval vzorným kresťanským životom. Zomrel v Ríme 19. novembra 1951.

Mária Corsiniová sa narodila vo Florencii 24. júna 1884, do Ríma prišla v roku 1893. Zapájala sa do apoštolskej činnosti svojho manžela. V roku 1914 sa po zemetrasení v Avezzano prihlásila ako dobrovoľníčka na

opatrovanie ranených. Ako františkánska terciárka pracovala ako katechétk a zúčastňovala sa na práci Ústrednej ženskej rady Katolíckej akcie. Zapojila sa aj do rôznych iných hnutí. Je autorkou viacerých kníh o duchovnom živote. Zomrela v roku 1965.

Mária utvorila zo svojej domácnosti útulné miesto, kde radi prichádzali príbuzní aj priatelia.

S Luigim sa denne zúčastňovali na svätej omši. Mária o tom píše: „Deň sa začínal takto: spoločnou svätou omšou a svätým prijímaním. Vychádzajúc z kostola sme pozdravili ‚dobré ráno‘, akoby sa deň začínal

až teraz. Kupovali sme noviny a vrátili sme sa domov. On k svojej práci, ja k svojim povinnostiam. Každý sa venoval svojim záujmom, ale stále sme pamätali jeden na druhého.“ Ďalej píše: „Večera, niekoľko strán z obľúbených kníh, potom ruženec. Život pokojný, duchovný, zaujímavý, vnútorný a osviežujúci. Žiadne malichernosti, nijaký smútok a pesimizmus. Skutočný život v plnom význame tohto slova. Oživovaný radosťou z darov, ktoré nám prinášala každá minúta, radosťou zo vzájomnej, vždy novej prítomnosti.“

Mária a Luigi vychovávali s vierou svoje deti, podporovali františkánom pátrom Pellegrinom Paolim, ktorý sa stal ich duchovným otcom a neskôr viedol celú rodinu.

V roku 1913, keď Mária čakala štvrté dieťa, Enrichettu, lekári jej oznámili, že podľa ním neprežije, ak si nechá toto dieťa, ktoré nemá žiadnu šancu na život. Mária sa však rozhodla dôverovať Božej prozreteľnosti. Napriek veľmi ťažkému tehotenstvu pôrod prebehol dobre.

Popri svojej rodine sa Luigi a Mária zapájali do práce rôznych talianskych katolíckych hnutí. Spolu založili niekoľko hnutí pre mládež v zanedbaných rímskych štvrtiach. Počas vojny v Etiópii a potom počas druhej svetovej vojny Mária pracovala ako dobrovoľná ošetrovateľka v Červenom kríži.

Kardinál Martins, prefekt Kongregácie pre záležitosti svätých, povedal o nich pre Osservatore Romano (10. októbra 2001), že „...ich život predstavuje druh rodinného evanjelia. **Vedeli sväto žiť svoje poslanie** byť manželmi, otcom a matkou v silnom a živom vzťahu medzi vierou a sviatosťou manželstva, vo vynikajúcej jednote názorov, citov a srdiec.“

Otec Paolino Rossi, ktorý Kongregácii predkladal materiály potrebné k dokázaniu heroizmu čnosti oboch manželov, okrem iného povedal, že „bola to dokumentácia o **výnimočne vyváženom manželstve, ktoré**

dokázalo venovať veľkú pozornosť svojim deťom – zvlášť keď tri staršie sa narodili jedno po druhom. *Luigi a Mária si boli navzájom veľmi blízki – v zamestnaní aj vo vonkajšom apoštoláte všetko konali na základe intenzívneho života modlitby. Dokázali múdro a konkrétne vnášať evanjelium do každodenného života.*“

Otec Rossi povedal, že Kongregácia uznala jeden zázrak pre oboch Božích služobníkov. Išlo o uzdravenie Gilberta Grossiho, ktorý je dnes neurochirurgom. Bol chorý na ťažkú artritídu a progresívny zápal čriev, spojený s kožnou chorobou, a vďaka Božej milosti bol uzdravený na spoločný príhovor oboch manželov. „Uznaním ich spoločného príhovoru možno povedať, že teológovia zdôraznili jednotu manželov nielen v ľudskom význame, ale i v duchovnom.“

Pri spoločnom vyhlásení oboch manželov za blahoslavených pápež Ján Pavol II. poznamenal: „Dnes sa nám dostáva výnimočného potvrdenia, že **cesta svätosti uskutočňovaná spoločne, napríklad v manželstve, je možná, je krásna, je výnimočne tvorivá a je základom pre dobro rodiny, Cirkvi a spoločnosti.**“

„Tito manželia,“ pokračoval Ján Pavol II., „prežili mimoriadne spojenie na ceste svätosti, na ktorú boli pozvaní silou sviatostného manželstva... Tito manželia vo svetle Evanjelia a s veľkou ľudskou intenzitou prežívali manželskú lásku a službu životu. S plnou zodpovednosťou prevzali úlohu spolupracovať s Bohom na diele stvorenia; veľkodušne sa venovali svojim deťom, ktoré vychovávali, viedli a usmerňovali tak, aby sa otvorili na Boží zámer lásky.“

„**Z ciest hlásania evanjelia je rodina prvou a najdôležitejšou,**“ povedal ešte pápež.

Žili v ovzduší pokoja, pohostinnosti, priateľstva, tiež zábavy, rekreácie, bicyklovania. A najvýnimočnejšie je, že sa dokázali posvätiť normálnym životom.

Juli

Zdroj: <http://www.smn.sk>

LÁSKA NA PAPIERI MÁ SVOJ ZMYSEL

foto: tomasbencik-photography

Oliver: „Prečo by mali ľudia vstupovať do manželstva? Veď je jednoduchšie najskôr si vyskúšať s niekým žiť a keď im to spolu vyhovuje, tak vlastne ten papier ani nie je potrebný, nie je to tak?“

Bohuš: „Manželstvo je Božím plánom pre muža a ženu. Boh ich povolal, aby boli navzájom jeden pre druhého a neboli už „dva, ale jedno telo“ (Mt 19,6) Takto majú prežívať lásku, plodiť deti a stávať sa znamením Boha, ktorý je prekypujúcou láskou. Žijeme v čase, keď sa všetko relativizuje. Krásne to vyjadril bl. Ján Pavol II.: „Nemôžeme žiť iba na skúšku a rovnako nemôžeme zomrieť len tak na skúšku. Nemôžeme prijať druhého iba na čas a na skúšku.“ Ten papier, nie je iba „papier“, ale je to zmluva lásky, ktorá nás má podržať v časoch dobrých, ale i tých ťažkých. Je zaujímavé, že prestávame stáť o „papier“ a tí, ktorí chcú žiť v iných zväzkoch, sa o tento „papier“ bijú, aby ho mohli mať.“

Oliver: „Ak nastanú v manželstve vážne problémy medzi partnermi, ktoré bude ťažké prekonať a ich city ochladnú, má byť „papier“ alebo teda zmluva lásky tým, čo ich zachráni?“

Bohuš: „Ako sa to hovorí? „Čo je na papieri, to sa počíta :)...“ Samozrejme, že ak v manželstve vzniknú vážne problémy, len „pa-

pier“ ich nezachráni. Ale práve tento „papier“ - teda zmluva lásky, má poukázať na vážnosť tohto ich vzájomného sľubu - teda, že si sľúbili vernosť v šťastí i v nešťastí, v zdraví i v chorobe,... Dnes sa takmer všetko „dáva na papier“ - ak chceme, aby to malo nejakú váhu či hodnotu. Je jasné, že skutočnej láske „papier“ nestačí, teda nezostane iba pri ňom. O vzájomnú lásku manželov je potrebné sa starať, chrániť ju, živiť,...“

Oliver: „Ako prispieva uzavretie manželstva v kostole k „starostlivosti“ o lásku medzi partnermi?“

Bohuš: „Použijem myšlienku od neznámeho autora: „Kresťania nemilujú inak ako druhí ľudia, len dostávajú väčšiu pomoc.“ Kto uzavrie manželstvo v kostole - teda sviačostne - skladá svoj manželský sľub aj pred Bohom a Cirkvou. Boh sám spečatuje toto manželstvo a udeľuje mu všetky potrebné milosti a požehnanie. Uzavrieť cirkevné manželstvo teda znamená, že dôverujem viac v Božiu pomoc ako vo vlastnú zásobu lásky.“

Ada + Sa

PODNEBIE

VŠEHOCHUŤÁČKY MAFINOIDNÉ

Drahí čitatelia, pripravila som pre vás recept, ktorý budú milovať najmä menej rozhodné osobnosti. Počas jedného pečenia sa môžete dopracovať k chutným koláčikom s rôznymi príchutami. Zvyšujete si tak šancu nielen získať obdiv od viacerých ochutnávačov (keďže sa ľahšie prispôsobíte ich vkusu), ale aj nabrať na váhe, lebo budete chcieť uspokojiť svoju zvedavosť po nových chutiach. A môžete mi veriť, odolávať im bude ťažké.

Potrebuje:

500 g gaštanového pyré
3 hrnčeky polohrubej múky
1,5 hrnčeka kryštálového cukru
2 balíčky vanilkového cukru
1,5 balíčka prášku do pečiva
1,5 hrnčeka mlieka
1 hrnček oleja
3 vajíčka
čokoľvek, na čo máte chuť (káva, kúsok čokolády, pomarančová/citrónová kôra, papája, škorica,...)

Postup:

Zoženieme dve zdravé ruky, ideálne zohratý pár pozostávajúci z ľavej a pravej hornej končatiny. Potom pátrame po kuchyni, až kým nenájdeme vhodný hrnček. Jeho základné charakteristiky: objem medzi 2-3 dcl a podľa možnosti hygienicky nezávadný (to znamená, že tie neumyté v dreze treba vylúčiť z výberového kola, aspoň kvôli slabším povahám, ktoré neokúsili čaro vojny či internátu).

Do väčšej misy si najskôr nadelíme suché zložky - teda múku, cukor jeden i druhý a prášok do pečiva. Pokračujeme mliekom, olejom a túto fázu ukončíme vajcami. Všetko v mise poriadne premiešame, kým sa zmes nepribližuje vašej predstave o tom, ako má vyzerieť cesto. A teraz je rad na vás a vašich chuťových preferenciách. Medzi moje obľúbené patria samozrejme kakaové s nasekaný-

mi kúskami čokolády, to je osvedčená klasika. Milovníkom zázračného tmavého moku určite ulahodia aj koláčiky s príchutou kávy, odporúčam instantný variant. Omamnú vôňu po dome vytvoríte aj pridaním škoric či sviežej kôry pomaranča. Exotickejší kúsok si môžete zadovážiť pomocou papáje alebo iného kondenzovaného ovocia. Možností je veľa, no myslite dopredu aj na tie svoje šikovné horné končatiny, ktoré potom budú mať ešte starosti s riadom. Ochutené zmesi postupne dávkuje do košíčkov na muffiny, ktoré poukladáme na plech a šupneme do rúry vyhriatej na cca 180 stupňov. Necháme ich tam asi 20 min, mali by medzitým podrať a chytiť farbu. Sú ideálne na detskú oslavu, raňajky, návštevu chorého či pre pracujúceho manžela. Je totiž vedecky dokázané, že okrem hmotnosti dvíhajú aj náladu ☺. *Aďa*

LATOVKA

PRE BYSTREJŠIU HLAVIČKU

1.	T	E	B	L	A
2.	O	A	A	C	Ž
3.	O	L	O	O	M
4.	I	A	S	A	N
5.	V	K	R	I	A
6.	S	V	O	I	Ž
7.	B	Č	V	V	O
8.	L	S	T	K	U
9.	R	N	Z	H	E
10.	H	O	J	R	U

Po správnom usporiadaní latiek si po riadkoch prečítaj tajničku
(pomôcka: kniha Genezis).

VTIPY

Chuck je jediný človek na svete, ktorý vie, prečo sa vo slove pyramída píše tvrdé „y“.

A tiež vie, prečo sa vo slove revol- ver nepíše.

Žena kričí: „Pomoc, zhltna som ihlu!“
„Čo kričíš, tu máš druhú!“ zlostí sa muž.

Príde policajt k doktorovi so spálenými ušami.
„Prosím Vás, ako sa Vám to stalo?“ pýta sa doktor.
„Ále, žehlím si uniformu, zazvonil telefón, tak som tú žehličku
zo zvyku priložil k uchu a vravím: - Počujem! -“
„No dobre, ale od čoho máte spálené i to druhé ucho?“
„No to som si volal záchranku!“

Žena posielala programátora na nákup: „Drahý, kúp jedno maslo a keď budú mať vajcia, tak kúp desať.“ Programátor prinesie domov desať balíčkov masla. Žena kričí: „Čo ti šibe? Načo si kúpil toľko masla?“
Muž na to: „Sama si mi kázala! Veď vajcia mali!“

Babka napomína vnuka: „Vnúčik môj, keď kýchaš, zakry si ústa dlaňou!“
„Ale babka, mne zuby nevyletia!“

„Tak si predstav Anička. Pošlem muža po zemiaky do obchodu a jeho prejde auto.“
„A čo budeš teraz robiť?“
„Asi ryžu.“

Anička volá Miškovi: „Miško, príď dnes večer k nám, nikto nebude doma.“
Miško sa navonia, učeše, obleče, príde, zazvoní a nikto nie je doma.

Chuck Norris má krvnú skupinu AK-47.

Nadriadený sa pýta pracovníka:
„Čo myslíte, že je základný problém v našej firme - nevedomosť alebo nezájum?“
Pracovník: „Neviem a ani ma to nezajíma.“

Sedí Indián pri vodopáde a pozerá sa na svoju ženu ako perie. Vtom z vodopádu spadne jeho žena na hlavu kameň a zabije ju. Indián na to: „Uff, to je už tretia práčka, ktorú mi zničil vodný kameň.“

Prečo sa trabant na lúke točí dookola na mieste?
Zabuchla sa mu do dverí tráva.

Žatva: Vybehne týpek s kombajnom na pole, obzrie sa, chytí sa dlaňou za čelo a vykrikuje: „Doparoma! Však ja som zabudol zasieť...“

Keď Chuck Norris hodí bumerang, bumerang sa nevráti späť, pretože má strach.

ERKO KARNEVAL

